

Koło Łowieckie Nr 79
“KNIEJA”
w Radzynie Podlaskim

Rok założenia 1948

**Z kart historii radzyńskiej organizacji
łowieckiej**

Wojciech Stanisław Kobylarz

Koło Łowieckie Nr 79
„KNIEJA”

w **Radzynie Podlaskim**
Rok założenia 1948

**Z kart historii radzyńskiej
organizacji łowieckiej**

Koło Łowieckie Nr 79 „Knieja”
w Radzynie Podlaskim

Polski Związek Łowiecki
Okręg Biała Podlaska

Wydawca: KŁ nr 79 „Knieja w Radzynie Podlaskim

Adres korespondencyjny: K.Ł. „Knieja” ul. Bulwary 3/34
21-300 Radzyń Podlaski

Nakład: 200 egzemp.

Druk: „GALENA” Z.P.W. Radzyń, ul. Warszawska 122

Wydano nakładem finansowym KŁ Nr 79 „Knieja”

Przeleć oczyma ponad te obszary -
Posłuchaj szumu, co mówi bór stary,
Pokłoń się dębom świętym na rozdroży.
Rzekom się pokłoń, w nich płynie
zdrój Boży...
Piersią zaczerpnij powietrza i woni!
I oko poślij w głębię tych ustroni!

J.I. Kraszewski

Walne zebranie Radzyń Podlaski 2007 r.

Słowo wstępne

Łowiectwo fascynowało człowieka „od zawsze”. Człowiekowi pierwotnemu, oprócz emocji związanych z pokonaniem dzikiego zwierza, dostarczało pożywienia i skór do okrycia ciała oraz tworzywa na prymitywne narzędzia. W wiekach późniejszych władcóm przynosiło rozrywkę oraz umożliwiało gromadzenie zapasów na czasy częstych wówczas wojen. Na ziemiach polskich łowiectwo już od istnienia załączków państwa było nierozzerwalnie związane z życiem ludu zamieszkującego te tereny.

Piękno łowiectwa urzekało bogatych i biednych, władców i poddanych, polityków i ludzi prostych, aktorów i pisarzy, ludzi wszystkich zawodów. Ludzi szlacheńskich o dobrych sercach pięknie scharakteryzował Julian Ejsmond w wierszu „Serce myśliwego”:

„Serce myśliwskie bije w rytm otaczającej je Przyrody. Uderzenia jego zlewają się w harmonijna pieśń z szumem puszczy, z hymnem górskiego potoku, z szelestem trzcín i głosem dzikiego zwierza. Raz powolne i majestatyczne, jak łopot orlich skrzydeł, to znowu przyśpieszone, rytmiczne, jak lot dzikich kaczek na wieczornym ciągu po niebie z purpury i złota.

Czasami serce uderzy głucho, jak gdyby rozebrzmiał zew miłosny króla kniej, czasem gwałtownie skoczy, niczem spłoszony zwierz, a czasami przystanie cicho, jak czający się drapieźnik. Blade świty i płomienne zachody, gorejące południa i modre noce gwieździste przemawiają do myśliwskiego serca głosem tkliwym i tak bezmiernie kochającym, jakby to był kobiety umiłowanej zew. A na głos ten kuszący, serce myśliwego drży z rozkoszy miłosnej, a dusza rwie się do wiosennego lasu, gdzie brzmi pieśń głuszcza, do złotych pól i kwiatnych łąk letnim słońcem nagrzanym, do ostępu, który jesień ubrała we wszystkie kolory i rozśpiewała gonem ogarów lub też zima wysrebrzyła i ukolysała do lodowego snu...

Człowiek obcy nie rozumie nigdy tego serca. Pozostanie ono dla niego wieczną zagadką. Nie rozumie tego serca, które ma w sobie czasem słodycz dziecięcą, a czasami drapieźność dzikiego zwierza.

Ale człowiek obcy nie rozumie również Przyrody. Bowiem cała tajemnica myśliwskich serc polega na tym jedynie, że biją w rytm otaczającego ich dzikiego świata.

*I wielkie jest to serce myśliwskie, skoro zmieścić w sobie może świat cały,
wszystkie jego smutki i radości, wiosny i zimy, cisze i huragany...."*

Jubileusz sześćdziesięciolecia to rocznica, która w naszej cywilizacji zwykle celebrowana jest z należyтым szacunkiem. Właśnie teraz nasze Koło obchodzi swoją sześćdziesiątą rocznicę istnienia. To czas sukcesu, jak i czas zastanowienia się nad dalszą przyszłością. Historia naszego Koła składa się z wielu historii osobistych poszczególnych jego członków. Opracowaną monografię pragniemy poświęcić wszystkim myśliwym i ludziom dobrej woli, którzy brali i biorą udział organizowaniu i przetrwaniu do dnia dzisiejszego Koła Łowieckiego Nr 79 „KNIEJA” z siedzibą w Radzynie Podlaskim.

Prezes Koła
Dariusz Daniluk

Biała Podlaska dnia 14 sierpnia 2010r.

Od autora

Koło Łowieckie Nr 79 „Knieja” w Radzynie Podlaskim, jest jednym z dwóch kół łowieckich macierzystych działających na terenie Radzyna Podlaskiego. Drugim „bliźniaczym” kołem w Radzynie Podlaskim jest Koło Łowieckie Nr 21 „Jeleń”.

Przeszło 60 lat temu zarejestrowany został w Radzynie Podlaskim Klub Myśliwski, którego zadaniem było prowadzenie racjonalnej gospodarki łowieckiej, przestrzeganie prawidłowego sposobu polowania, podniesienie zwierzostanu oraz zwalczanie szerzącego się kłusownictwa. Przez lata w zasadzie zadania te nie zmieniły się. Zmieniały się regulaminy polowań, zmieniały się okresy ochronne, podziałowi uległ Klub Myśliwski, zmianie ulegała nazwa koła. Pozostawało to, co wiązało braci łowiecką, pasja, zamiłowanie do wszystkiego, co się nazywa łowiectwem.

Niniejsza publikacja jest pierwszą próbą ujęcia monograficznego tej lokalnej organizacji łowieckiej. Wiele istotnych z historii dat i wydarzeń jest nadal nieznanymi. Niemniej jednak stanowi to dobry materiał do dalszych badań nad poznawaniem historii tego koła.

Dzięki dużej uprzejmości kolegów członków zarządu „Kniei”, oraz najstarszych członków koła mogłem zrealizować swoje plany wydania tej monografii. Mam nadzieję, że będzie ona cenną pozycją nie tylko dla braci łowieckiej, ale również dla miłośników Radzyna Podlaskiego i regionu.

Darz Bór!
Wojciech Stanisław Kobylarz

Dyplom

przyznany

Kołu Łowieckiemu

79 "Kwieja" w Radzynie Podl. - 10M pkt.
reprezentowanemu przez:

Andrzejowi Kwasiniowskiemu

Jacekowi Wojtasionowi

Bartłomiejowi Krawcowi

ZA ZAJĘCIE V MIEJSCA

w klasie powszechnej
IX Mistrzostw Strzeleckich PZŁ
Okręgu Biała Podlaska

ŁOWCZY OKRĘGOWY
Przewodniczący Zarządu Okręgowego
PZŁ w Białej Podlaskiej

Roman Laszuk
Roman Laszuk

SĘDZIA GŁÓWNY

Jerzy Jakubiuk

Hrud, 07.06.2008 r.

PRZES
Okręgowej Rady Łowieckiej
w Białej Podlaskiej

Aleksander Kompa
Aleksander Kompa

Wprowadzenie

W średniowieczu obszar dzisiejszego powiatu radzyńskiego, porośnięty był nieprzebytymi puszciami. Jednocześnie był to obszar sąsiadujący z ziemią państwa litewsko-ruskiego oraz Jaćwieżą, przez co narażony był na ciągłe najazdy i grabieże, co nie sprzyjało stałemu osadnictwu. Dopiero unia polsko-litewska w Krewie z 1385 roku i kolejne przymierza, znacznie ożywiły i zaludniły ten region przy znacznym napływie ludności z Małopolski i Mazowsza. Na XV wiecznej mapie Rzeczypospolitej widniały już położone w tym regionie takie miejscowości jak Biała k. Radzyna, Wohyń, Radzyń (Kozirynek), Czemierniki czy też Siedlanów. Radzyń, zatem należy do najstarszych ośrodków osadniczych położonych pomiędzy Wisłą a Bugiem. W ciągu wieków dobra radzyńskie, miały kilku właścicieli. Najbardziej znanym jest Eustachy Potocki (1720-1768), jeden z najzamożniejszych ludzi w Rzeczypospolitej. Po objęciu w posiadanie Radzyna podjął się budowy pałacu w stylu barokowym, który ukończony został w 1756 roku. To tutaj za jego czasów odbywały się liczne uroczystości, bale i zjazdy magnaterii, dla uciechy, których organizowane liczne polowania; nie gorsze od tych, jakie urządzali Radziwiłłowie w pobliskiej Białej (Podlaskiej). Trzeba nadmienić, że ziemia lubelska i podlaska w ówczesnych czasach stanowiła, swoiste „zaplecze żywnościowe”. To tutaj znajdowały się bogate uprawy zbóż, ogromne zasoby drewna i duże stany zwierzyny łownej. Region ten sprzyjał występowaniu borów i borów mieszanych. W drzewostanie zdecydowaną przewagę zajmowała sosna, a następnie dąb. Domieszki liściastych stanowiły lipy, wiązy, klony, brzozy. W borach mieszanych rosły jesiony, graby, modrzewie, olchy i topole. Świat zwierząt był bogaty i zależał od warunków hydrograficznych i roślinności. W puszczech do XIX wieku

utrzymała się gruba zwierzyna łowna jak żubry, niedźwiedzie i łosie. Występowały również licznie bobry, które były pod specjalną opieką.

W XIX wieku w ziemi radzyńskiej na łowiectwo pozwalali sobie już mniej zamożni. Powstawały większe lub mniejsze majątki ziemskie. Do najbardziej znanych położonych obecnie na terenie powiatu radzyńskiego, należał majątek w Suchowoli. Pod koniec XIX wieku dobra suchowolskie nabył książę Seweryn Franciszek Świętopełk-Czetwertyński. Posiadał on pałac w Warszawie przy Krakowskim Przedmieściu. W Suchowoli pobudował sobie w latach 1900-1903 letnią rezydencję. Będąc właścicielem Hotelu Europejskiego w Warszawie zaopatrywał on kuchnię hotelową w produkty pochodzące z majątku w Suchowoli. Na stoły hotelowej restauracji szły hodowane obok leśniczówki bażanty, ryby z dobrze zagospodarowanych stawów oraz produkowane w miejscowej gorzelnii słynne, czterogwiazdkowe wódki o mocy 40 %, takie jak „Miętówka Słodka” i inne napoje gatunkowe. Na słynnych polowaniach w okolicznych lasach oraz bankietach w sali lustrzanej pałacu w Suchowoli bywali członkowie takich rodów jak Sapiehowie, Potoccy czy też Zamoyscy.

Cały XIX wiek, a zwłaszcza okres powstaniowy, to trudny okres dla polskiego narodu. Kultuwanie tradycji polskich spadło na polską szlachtę. W każdym dworze kultuowane były tradycje powstańcze. Jedną z rozrywek, a przy tym okazją do spotkań szlachty były polowania. Dwory przyozdabiane były trofeami łowieckimi i wszelakimi akcesoriami do polowania. Sukcesy myśliwskie i życie lasu stanowiły ulubioną tematykę rozmów toczonych w tym środowisku. „*Jedyną namiętnością i rozrywką, na jaką ojciec sobie pozwalał było myślistwo (...) Już, jako kilkunastoletni chłopak chodziłem z nim po polach i lasach, poznawałem tajniki życia zwierząt, uczyłem się kochać przyrodę, widzieć jej piękno i czar. Przy jego boku na polowaniach poznawałem niepisany kodeks honorowy i marzyłem o*

chwili, (...) gdy ze strzelbą w ręku stanę na samodzielnym stanowisku łowieckim.. (Ze wspomnień Karola Frankowskiego z Kobylan na Podlasiu).

Już pod koniec XIX wieku dostrzeżono potrzebę zaprowadzenia pewnego ładu w łowiectwie. Swobodne spotkania myśliwych miały się stać w kolejnych latach załączkiem organizacji zwanych „Towarzystwem Prawidłowego Polowania”. Dostrzeżono, bowiem, że łowiectwo to nie tylko rycerska zabawa, lecz jest w swoim rodzaju sztuką i pożądanym zbliżeniem do życia przyrody. Dostrzeżono że nie wystarczy wykonywać prawidłowe polowania, trzeba również zadbać o ochronę zwierzyny łownej. Taki cel przyświecał pierwszym organizacjom łowieckim powstałym na ziemiach polskich jeszcze pod zaborami. Do najstarszych organizacji łowieckich w tym regionie zaliczyć należy Siedleckie Towarzystwo Prawidłowego Polowania założone w 1900 roku oraz Bialskie Kółko Prawidłowego Polowania założone w 1905 roku.

Odzyskanie przez Polskę niepodległości znacznie przyspieszyło rozwój organizacji łowieckich w kraju. Szybko zaczęły powstawać kółka łowieckie, które za cel stawiały sobie prawidłowe polowanie i ochronę zwierzyny. Powstawały liczne koła od małych wiejskich po duże powiatowe towarzystwa. Był stowarzyszeń, jako dobrowolnych trwałych zrzeczeń w celach niezarobkowych regulowało Prawo o Stowarzyszeniach z 27 grudnia 1932 roku.

Z niepotwierdzonych relacji wynika, że w okresie międzywojennym na terenie Radzyna Podlaskiego funkcjonowało również kółko łowieckie złożone z mieszczan. Brak materiałów źródłowych uniemożliwia nam zweryfikowanie tej informacji. Pod uwagę brać należy również fakt, że mogła to być organizacja nieformalna. Nie mniej jednak potwierdzeniem udziału w życiu łowieckim znacznej grupy myśliwych w tym regionie jest zorganizowanie w Radzynie Podlaskim dwóch sklepów myśliwskich; Przy

ulicy Rynek 15 od 1929 r. koncesję na sprzedaż amunicji i akcesoriów myśliwskich posiadał miejscowy Żyd Kisiel Lichtensztejn. Natomiast w Hali Miejskiej przy ulicy Rynek 2 od 1930 r. sprzedaż broni i amunicji prowadził Jerzy Klimowicz. Sklepy zaopatrywały myśliwych z Wiejskiego Kółka Myśliwskiego w Suchowoli oraz Gminnego Kółka Myśliwskiego z Komarówki, które w tym czasie prowadziły działalność w okolicach Radzyna Podlaskiego. Zaopatrywali się również liczni myśliwi niezrzeszeni w tym właściciele majątków ziemskich. Z dostępnych danych dowiadujemy się, że na terenie powiatu radzyńskiego, było kilku delegatów powiatowych Polskiego Związku Stowarzyszeń Łowieckich. Byli nimi: Włodzimierz Andrycz; właściciel dóbr Bezwolskich, Waldemar Dorja- Dernałowicz z majątku Białka k. Radzyna, Stanisław Leski z Kąkolewnicy, Andrzej hr. Potocki z Międzyrzeca i inż. Stefan Reichard z Międzyrzeca. W tym miejscu warto wspomnieć jest o Stanisławie Leskim (1882-1961). Zajmował się on gospodarką łowiecką na terenie nadleśnictwa Kąkolewnica i Brzozowica. W okresie międzywojennym był bliskim współpracownikiem „Łowca Polskiego”. Zajmował się hodowlą zwierzyny, przeprowadzał doświadczenia, podpatrywał zwierzynę w warunkach naturalnych.

Leśniczy Pracki z leśnictwa Turów. Okres międzywojenny

Swoje doświadczenia publikował na łamach „Łowca”. Zapisał się również w literaturze, jako autor „Obrazków łowieckich”. Są to krótkie teksty pisane w formie gawęd o różnych zwierzętach. Trzeba wspomnieć, że w Kąkolewnicy miał on dobre warunki do obserwacji przyrody i dzikiego świata zwierzęcego. Leśnictwo to było wzorowo zagospodarowane. Powiatowe Rady Łowieckie zostały powołane w kraju w 1937 r. Według dostępnych danych z 1939 r. skład osobowy Powiatowej Rady Łowieckiej w Radzynie Podlaskim przedstawiał się następująco: Łowczy Powiatowy Waldemar Dorja-Derniałowicz (Białka k. Radzyna), Podłowczy Włodzimierz Czetwertyński (Wołyn, Kopina), Czesław Dąbski (Międzyrzec Podlaski, Przyłuki), Zygmunt Jaźwiński (Borki, Radzyń Podlaski), mjr Stanisław Kozłowski (Radzyń Podlaski), Jerzy Szaniawski (Komarówka Podlaska, Przegaliny), Jan Trzebiński (Kąkolewnica), August hr Zamoyski (Jabłoń), Andrzej hr Żółkowski (Milanów), Członek Rady Bronisław Pałka, Delegat na Walne Zgromadzenie Wojewódzkie PZŁ Stanisław Ośmiałowski (Radzyń Podlaski, Żabików). W tym czasie członkiem Wojewódzkiej Rady Łowieckiej w Lublinie był Zygmunt Jaźwiński (Borki, Radzyń Podlaski). Członkiem Sądu Łowieckiego był Waldemar Dorja-Derniałowicz (Białka k. Radzyna).

Wybuch II wojny światowej przerwał działalność łowiecką na przeszło 5 lat. Broń myśliwska miała być niezwłocznie zwrócona. Okupant zabronił działalności wszelkich stowarzyszeń, w tym również organizacji łowieckich. Zaprzepaszczony został wówczas dorobek przedwojennych myśliwych. Rozporządzenie o leśnictwie i łowiectwie w Generalnej Guberni z dnia 31 października 1939 roku zakładało, że władza administracyjna nad leśnictwem i łowiectwem przyjęta została przez kierownika Wydziału Lasów przy Urzędzie Generalnego Gubernatora. Kolejne Rozporządzenie o tymczasowym uregulowaniu wykonywania polowania w Generalnej

Guberni z dnia 2 grudnia 1939 roku, zakładało, że w polowaniach obowiązują zasady niemieckiego prawa łowieckiego (Ustawa Łowiecka Rzeszy Niemieckiej z 3 lipca 1934 roku). Zgodnie z tym rozporządzeniem w obwodach łowieckich państwowych (nadleśnictwa) polować mogli niemieckie władze leśne. Natomiast we własnych obwodach łowieckich właściciele narodowości niemieckiej. Podczas okupacji niemieckiej ogromnym zniszczeniom uległa fauna i flora na Podlasiu. Duże straty w zwierzostanie spowodowane były również niekorzystnymi warunkami atmosferycznymi (mroźne zimy 1939/1940, 1940/1941). Działalność na rzecz ratowania zwierzostanu była dalece utrudniona, a czasem wręcz niemożliwa.

Tuż po wyzwoleniu 5 listopada 1944 roku w Lublinie odbyło się z inicjatywy Janusza Stelińskiego zebranie członków PZŁ, na którym powołano Komisję Organizacyjną. Celem jej było uzyskanie od Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych zatwierdzenia dotychczasowego statutu PZŁ. W dniu 25 stycznia 1945 roku statut zarejestrowano we władzach wojewódzkich w Lublinie. Na wszystkich szczeblach zaczęto reaktywować działalność łowiecką w wyzwolonym kraju.

Z kart historii Koła

Istniejące dziś w Radzynie Podlaskim jedno z dwóch kół łowieckich -Koło Łowieckie Nr 79 „Knieja” na trwałe wpisało się w karty historii tego miasta i regionu.

W dzisiejszych czasach trudno jest sobie wyobrazić dla młodego pokolenia myśliwych w jak trudnych powojennych czasach zaczęły tworzyć się organizacje łowieckie. Choć ziemia radzyńska wyzwolona była spod okupanta już w lipcu 1944 r. to na spokój i bezpieczeństwo w regionie musiano jeszcze długo czekać.

Niewątpliwie powojenna działalność łowiecka mogła być wskrzeszona przez myśliwych przedwojennych mających przy tym sporo samozaparcia, a nawet odwagi. Decydującą kropkę stawiały oczywiście ówczesne władze państwowe. Z zachowanych dokumentów dowiadujemy się, że już w 1947 r. zawiązała się grupa myśliwych z zamiarem założenia w Radzynie Podlaskim koła łowieckiego. W dniu 22 kwietnia 1947 r. starosta radzyński wystosował pismo do Urzędu Wojewódzkiego Wydziału Społeczno- Politycznego z wnioskiem o rejestrację Radzyńskiego Klubu Myśliwskiego. Z „przyczyn formalnych” wniosek został odrzucony. Z kolejnego pisma do Urzędu z dnia 12 sierpnia 1947r. dowiadujemy się, że Radzyński Klub Myśliwski liczy 37 członków i jest w stanie organizacji. Według licznych przekazów i różnych opracowań niepotwierdzonych źródłowo Klub rozpoczął swoją działalność 1 października 1947 r. W tym czasie, aby brać udział w polowaniach, należało posiadać kartę łowiecką. Kartę łowiecką wydawał starosta w porozumieniu z Powiatowym Urzędem Bezpieczeństwa Publicznego z ważnością na obszar całego kraju. Przyszły myśliwy składał wniosek zawierający dane, że jest członkiem PZŁ oraz członkiem kółka myśliwskiego. Nienależący do kółka mogli przedstawić

umowy dzierżawne obwodów łowieckich, albo zezwolenie na wykonanie łowiectwa od właściciela obwodu łowieckiego.

Dla stabilizacji życia gospodarczego w powiecie, ówczesni starostowie- W. Kawęcki, następnie T. Bocheński i zastępca starosty Al. Główniak, podejmowali wszelkie działania, w tym dążyli do reaktywacji organizacji społecznych takich jak Polski Związek Łowiecki czy Polski Związek Wędkarski. Aby zalegalizowana została działalność Radzyńskiego Klubu Myśliwskiego potrzebna była wydatna pomoc władz Starostwa i Służby Bezpieczeństwa. Jak wspomina w swoim sprawozdaniu Edward Rembiewski późniejszy prezes koła: „*Pomoc ta uwidoczniła się we wspólnej organizacji polowań na zające i dziki – myśliwi po ujawnieniu się z posiadanej broni myśliwskiej oraz pracownicy służby bezpieczeństwa po uprzednim skontaktowaniu się z grupami wojsk przeczesujących teren powiatu radzyńskiego w pościgu za różnego rodzaju grasującymi grupami. Był nawet jednak wypadek na terenie pól wsi Marynin koło Radzyna Podlaskiego, gdy wojsko otoczyło polujących na zające, uważając ich za rzeszę „bandę” w umundurowaniu SB gdyż organizując polowanie nie zawiadomiono uprzednio dowódcy wojskowej grupy operacyjnej o takim polowaniu*”.

W tych trudnych czasach była grupa myśliwych, która dostrzegła problem właściwego prowadzenia gospodarki łowieckiej. W kwietniu 1948 r. Starosta Powiatowy w Radzynie Podlaskim zwrócił się z pismem do Komendanta KPMO w Radzynie Podlaskim i wójtów informując o „*wykroczeniach łowieckich i nawiązaniu bliższej współpracy*”. W piśmie tym naciskano, aby przestrzegano; zakazu polowania bez kart łowieckich, zakazu polowania na własnych obwodach łowieckich, zakazu polowania na terenach wyłączonych, na których nie istnieją obwody łowieckie, zakazu polowania w okresach ochronnych oraz nasilenie działań związanych z

tępieniem wnykarstwa i kłusownictwa. Uzasadnieniem tego „apelu” było podkreślenie niskich stanów zwierzyny łownej, spowodowanych okresem wojny i mroźnymi zimami.

Po pokonaniu wszelkich trudności organizacyjnych ostatecznie koło zostało zarejestrowane w dniu 12 czerwca 1948 roku pod nazwą Radzyński Klub Myśliwski. Siedziba Klubu mieściła się w Radzynie Podlaskim przy ul. Międzyrzeckiej 2a w mieszkaniu Stanisława Rawskiego. Zgodnie ze statutem stowarzyszenie to miało na celu prowadzenie racjonalnej gospodarki łowieckiej, przestrzeganie prawidłowych sposobów polowania, podnoszenie zwierzostanu oraz współdziałanie z władzami przy zwalczaniu wykroczeń przeciwko obowiązującemu prawu łowieckiemu. Wśród założycieli wymienieni zostali: Tadeusz Bocheński, Władysław Rygier (dyrektor szkoły zawodowe), Edward Rembiewski (urzędnik), Stanisław Gruszecki, Zygmunt Kobyliński, Jerzy Rawski, Antoni Romanowski, Stanisław Rawski (1887-1967), Waław Kalicki, Walerian Lipniacki, Jan Sikora, Stefan Czerepiński, Władysław Dołęgowski, Romuald Maron i Władysław Kamela. Członkami zarządu byli: Antoni Romanowski (prezes), Władysław Rygier, Stanisław Rawski (skarbnik) i Waław Kalicki (łowczy). Antoni Romanowski (1901-1985), to niezwykle zasłużona postać radzyńskiego łowiectwa. Urodził się 12 czerwca 1901 roku. Był właścicielem gospodarstwa rolnego. Brał udział w wojnie bolszewickiej w 1920 r. Z myślistwem zetknął się w wieku 20 lat. Został członkiem PZŁ w 1923 r., a więc od samego początku funkcjonowania tej organizacji. Przed II wojną światową wspólnie, z inż. Zielińskim dzierżawił grunty we wsi Kozirynek Nowy (obecnie ul. Podlaska w Radzynie Podl.) i Ustrzesz, na których wspólnie polowali. Po wojnie był współzałożycielem Radzyńskiego Klubu Myśliwskiego. Założyciele Klubu Radzyńskiego dostrzegli jego zdolności organizacyjne i bogate doświadczenie z różnych dziedzin

łowiectwa. Wybrany został prezesem koła, funkcję tą pełnił do 1951 roku. W latach 1963- 1964 był łowczym powiatowym na powiat radzyński. Zmarł 28 lipca 1985 r. Przez całe życie był wielkim pasjonatem łowiectwa i miłośnikiem przyrody. W swoim gospodarstwie rolnym przez kilka lat prowadził wolierową hodowlę bażantów. Był myśliwym, który etykę łowiecką stawiał na pierwszym miejscu. Swoje zasady łowieckie zaszczeptał młodym adeptom łowiectwa, których przez całe swoje życie darzył ogromną sympatią i pomocą. Za zasługi i osiągnięcia został w 1973 r. odznaczony medalem 50-lecia PZŁ. Ponadto odznaczony został brązowym i srebrnym Medalem Zasługi Łowieckiej, oraz pośmiertnie w 2003 r. Medalem Za Zasługi dla Łowiectwa Lubelszczyzny.

W 1951 roku do Radzyna Podlaskiego sprowadził się Marian Muniowski z zawodu księgowy, członek PZŁ od 1945 r. W latach 1945-51 był członkiem koła nr 63 w Jeleniej Górze. Pełnił w tych latach funkcje łowczego koła, a nadto w latach 1945-49 był Łowczym Powiatowym w Jeleniej Górze. Po sprowadzeniu się do Radzyna Podlaskiego został wybrany łowczym koła zaś w latach 1955- 1965 sekretarzem, a następnie w latach 1968-1972 skarbnikiem koła. Ponadto w latach 80-tych był również członkiem Komisji Rewizyjnej.

Gdzie wówczas polowali członkowie Klubu? Z braku materiałów nie sposób dokładnie określić obszar, na jakim polowano. Ułatwieniem jest fakt, że były to obwody gminne. Na posiedzeniu Rady Naczelnej PZŁ w dniu 24 marca 1946 r. postanowiono cały teren państwa (poza lasami państwowymi, Parkami Narodowymi i gminami miejskimi) podzielić na obwody łowieckie. Podział miał przeprowadzić Powiatowy Urząd Ziemski w porozumieniu z miejscowymi organami Lasów Państwowych. Każdy obwód łowiecki składać się miał z jednej lub kilku gmin. W całości posiadać miał, co najmniej 5000 ha, ale nie więcej niż 20000 ha. Na

dzierżawę praw polowań w powstałych obwodach, ogłoszony miał być przez Państwowy Urząd Ziemi przetarg, do którego stawać mogły władze Stowarzyszeń Łowieckich. Ustalono również cenę wywoławczą za 1 ha, która miała nie przekroczyć 1 zł. Polowania odbywały się w okolicach Białki, Kąkolewnicy, Branicy, Suchowoli czy Wohynia.

Brak danych źródłowych nie pozwala nam dokładnie ustalić, do kiedy prowadził działalność Klub Myśliwski. Przymuszczalnie organizacja pod tą nazwą przetrwać mogła do 1953 roku. Ówczesne władze wszelkimi sposobami dążyły do podporządkowania sobie społeczeństwa. Zdawano sobie sprawę, że taka organizacja jak koło łowieckie skupia w swoich szeregach osoby tzw. wolnych zawodów: kupców, restauratorów, osoby ze środowiska inteligenckiego, „kułaków” itp. Na podstawie Dekretu z dnia 29 października 1952 r. o prawie łowieckim, z dniem 4 maja 1953r. Minister Rolnictwa wprowadził Zarządzenie w sprawie likwidacji stowarzyszenia pod nazwą „Polski Związek Łowiecki”, w zamian powołano Zrzeszenie Polski Związek Łowiecki. Co to miało oznaczać? A więc między innymi zlikwidowane zostały wszystkie Powiatowe Rady Łowieckie, pozostawiając jedynie łowczych powiatowych. Rozwiązane zostały wszystkie koła łowieckie w kraju, a na bazie tych kół zarejestrowano, koła, które były pozbawione osobowości prawnej. Wyróżnikiem koła był jedynie numer, który był przypisywany zgodnie z numerem księgi rejestrowej. Rozwiązaniu uległ również Radzyński Klub Myśliwski. Na miejsce Klubu zostało zarejestrowane Koło Łowieckie Nr 46 w Radzynie Podlaskim. Z braku dostępnych materiałów źródłowych możemy jedynie wnioskować, że miało to miejsce najwcześniej w drugiej połowie 1953 r. Według dostępnych danych z roku 1954 w powiecie radzyńskim funkcjonowały 3 koła łowieckie; Koło Łowiecki nr 26 w Międzyrzecu Podlaskim- liczące 21 członków, Koło Łowieckie Nr 27 w Międzyrzecu Podlaskim- liczące 18

członków i Koło Łowieckie Nr 46 w Radzynie Podlaskim -liczące 36 członków. Pełne dane stanu osobowego koła pochodzą z 18 czerwca 1954 r. Koło liczyło wówczas 37 członków, wśród których byli: Franciszek Chilimoniuk, Antoni Chwalczuk, Kazimierz Dudek, Franciszek Golonko, Władysław Kamela, Alfred Kiołpiński, Edward Korneszczyk, Bazyli Lewczuk, Marian Maciejewski, Antoni Macieszko, Bronisław Macieszko, Jan Matejuk, Antoni Miłosz, Jan Mościcki, Mikołaj Musiejuk, Józef Niszczyk, Stanisław Olczuk, Piotr Ostrowski, Zygmunt Paszkowski, Mieczysław Pogorzelski, Franciszek Praduń, Jerzy Rawski, Stanisław Rawski, Antoni Romanowski, Władysław Rygier, Ryszard Sidorowicz, Józef Staszewski, Władysław Szczypka, Waclaw Szwed, Mieczysław Urbański, Marian Woźniak, Jan Sikora, Jan Mazurek, Stanisław Komoń, Czesław Jaroszewicz, Hipolit Kaliński i Aleksander Litwin. Ponadto z innych źródeł wynika, że od 1952 roku członkami koła byli Janusz Grzegorzewski i Zygmunt Zając. W latach 1951-1956 prezesem koła był Zygmunt Paszkowski. Zygmunt Paszkowski urodzony 4 lutego 1911 roku. z zawodu był nauczycielem. Członkiem PZŁ został w 1950r. Kolejną „prezesurę” w kole pełnił w latach 1960-64 i 1966-1972.

Jak na ówczesne czasy koło było bardzo liczne, co w konsekwencji w przyszłości mogło doprowadzić do jego podzielenia. Należy przy tym zaznaczyć, że przez cały czas przyjmowani byli nowi członkowie. Szczególnie bez ograniczeń przyjmowano osoby związane z leśnictwem. Kolejną niewiadomą są okoliczności, w jakich doszło do podziału koła oraz okres jego rozwiązania jak też okres zarejestrowania nowych organizacji. Według sprawozdania opracowanego z okazji 60-lecia PZŁ przez Edwarda Rembiewskiego, koło zostało podzielone po podziale powiatu radzyńskiego i województwa lubelskiego na tereny łowieckie. Wyznaczone zostały nowe obwody łowieckie. Nowy podział kraju na obwody łowieckie miał miejsce

po wejściu w życie dekretu o prawie łowieckim z dnia 29 października 1952 r. Prace nad podziałem obwodów i wydzierżawieniem ich dla kół łowieckich trwały do 1954 r. Według niepotwierdzonych informacji Koło Łowieckie Nr 46 zostało rozwiązane 16 października 1956 r. Wówczas powstały dwa koła łowieckie. Jedno z kół zostało zarejestrowane pod nr 21 zaś drugie pod nr 79. Członkami Koła Łowieckiego Nr 79 zostali Jan Zalewski (dyrektor lasów państwowych), Witold Stolarczyk (leśnik), Marian Woźniak (urzędnik), Stanisław Rawski (urzędnik skarbowy), Paweł Drawert (dyrektor Hortexu), Władysław Rygier (dyrektor szkoły zawodowej), Ryszard Sidorowicz (urzędnik), Jerzy Rawski (inż. kolejowy), Ferdynand Kotula (lekarz), Waclaw Szwed (nauczyciel), Antoni Romanowski (ogrodnik), Bogusław Pingwarski (leśnik), Maksymilian Kwaśniewski (leśnik), Edward Rembiewski (urzędnik), Waclaw Kalicki (urzędnik). Według innych przekazów Koło Łowieckie Nr 79 zostało zarejestrowane dopiero w 1958 r. Z braku materiałów źródłowych nie zdołano tego potwierdzić. Prezesem Koła Łowieckiego Nr 79 w 1956 r. został Jan Zaleski Dyrektor Zarządu Lasów Państwowych. Na podstawie innych źródeł ustalono, że po 1956 roku do koła przyjęci zostali: Kazimierz Grochowski, Eugeniusz Szczepaniuk (1957 r.), Janusz Czubaszek (1958 r.) i Jerzy Tętnik (1958 r.).

Po przeprowadzonym podziale kraju na obwody łowieckie Koło Łowieckie Nr 46 wydzierżawiło n/w obwody:

- obwód łowiecki „Kąkolewnica - Biała” o powierzchni 9059 ha. Wydzierżawiony 15 września 1954 r.
- obwód łowiecki „Suchowola” o powierzchni 5870 ha. Wydzierżawiony 11 grudnia 1954 r. Przejęty został następnie przez Koło Łowieckie Nr 79. Z czasem (ok. 1958 r.) został odebrany i utworzono tam OHZ. Przydzielony został obwód „Żerocin”.

- obwód łowiecki „Kownatki” o pow. 8753 ha. Z dniem 2 maja 1958 r. został przejęty przez Koło Łowieckie Nr 79 w zamian za posiadany od bliżej nieokreślonego czasu obwód łowiecki „Kryńszczak” o powierzchni 5897 ha, który przejęło Koło Łowieckie Nr 29 w Łukowie. Z relacji ustnych wynika, że przez następne lata polowano tam gościnnie.

- obwód łowiecki nr 63 w powiecie radzyńskim (bdb.) o powierzchni 7275 ha. Wydzierżawiony 25 stycznia 1955 r.

- obwód łowiecki „Wisznice - Sławatycze” o powierzchni 6790 ha.

W latach pięćdziesiątych, dwukrotnie prowadzona była przez służby bezpieczeństwa akcja cofania członkom kół łowieckich pozwolenia na broń myśliwską. Po raz pierwszy na początku lat 50-tych, a następnie po 1956 r. Cofano przede wszystkim pozwolenia dla osób „niewygodnych dla aparatu”, „niepewnych politycznie”, choć w przyczynach doszukiwano się nieznamośności prawa łowieckiego, regulaminu itp. Nie sposób ustalić, kto w tym czasie został pozbawiony prawa do posiadania broni. Według danych z 1960 r. wśród polujących na liście brak jest Pawła Drawerta, Władysława Rygiera, Bogusława Pingwarskiego, Maksymiliana Kwaśniewskiego, Wacława Kalickiego. Pozbawione wszelkiego prawa koła wykonywały różnego rodzaju akcje narzucone z góry nie dbając przy tym o właściwą gospodarkę łowiecką. Przykładem jest akcja a w zasadzie prześciganie się w ilości dostarczonych tuszy zajęcy, które miały być dostarczone dla ofiar wojny w Korei. W kraju odnotowywany był drastyczny spadek stanu zwierzyny drobnej.

Rok 1959 był przełomowy dla polskiego łowiectwa. 17 czerwca 1959 r. weszła w życie ustawa o hodowli, ochronie zwierząt łownych i prawie łowieckim. Był to przełomowy akt prawny, który ukształtował polskie łowiectwo na kolejne dziesięciolecia. W kraju przywrócone zostały Powiatowe Rady Łowieckie. Koła mogły same decydować o swojej

przyszłości. Ustawa znacznie ożywiła działalność kół. Zgodnie z Rozporządzeniem Ministra Rolnictwa i Przemysłu Leśnego z dnia 31 grudnia 1959 r. w sprawie rejestracji kół łowieckich, koła przyjmowały nazewnictwa związane z regionem lub tematyką łowiecką. Z braku materiałów źródłowych możemy jedynie przypuszczać, że również po 1959 r. Koło Łowieckie Nr 79 przyjęło nazwę „Knieja” zaś Koło Łowieckie Nr 21 nazwę „Jeleń”. Mając tak trwałą podstawę prawną, koło „Knieja” zaczęło się dynamiczniej rozwijać. Dążono przede wszystkim do: umocnienia Koła, właściwego zagospodarowania łowisk, podniesienia stanu zwierzyny drobnej, zwiększenia liczby członków i właściwego ułożenia współpracy z organami administracji państwowej i z ludnością wiejską. Zgodnie z ogólnokrajowymi wytycznymi podjęta została współpraca ze wszystkimi szkołami znajdującymi się na terenach dzierżawionych przez koło. Przez kilka sezonów prowadzony był konkurs opracowany przez PZŁ pod nazwą „Każde dziecko przyjacielem zwierząt”. Szkoły otrzymywały dyplomy zaś wyróżniający się uczniowie odznaki „Opiekun zwierzyny”.

Z każdym rokiem koło zaczęło przyjmować coraz więcej członków. Jak wynika z dostępnych danych w latach 60-tych do koła przyjęto: Józefa Leszaka (1961 r.), Stanisława Panasiuka s. Ignacego (1964 r.), Kazimierza Grabowskiego (1964 r.), Jana Daniluka s. Józefa (1965 r.), Urbana Blicharza (1968 r.), Zbigniewa Daniluka (1968 r.), Franciszka Michaluka (1969 r.). Następnie do 1976 r. do koła przyjęto: Andrzeja Romanowskiego (1970 r.), Wiktora Rymuszko (1971 r.), Czesława Szkołuta (1971 r.), Bolesława Makaruka (1971 r.), Albina Ciuka (1971 r.), Adolfa Gądka (1972 r. – członka PZŁ od 1954 r.), Janusza Wardaka (1972 r.), Zygmunta Wojtasia (1972 r.), Jana Antończuka (1973 r.), Jana Walęcika (1973 r.), Marka Muniowskiego (1973 r.), Michała Jasińskiego (1975 r.), Jacka Wojtunia (1975 r. – członka PZŁ od 1969 r.) Antoniego Lewczuka (1975

r.), Stanisława Kowalika (1975 r.), Lucjana Grabowskiego (1975 r.), Wiesława Panasiaka (1975 r.), Stanisława Panasiaka s. Kazimierza (1975 r.), Włodzimierza Pogorzelskiego (1976 r.), Jana Daniluka s. Jana (1976 r.). W roku 1972 liczba członków koła osiągnęła 31 myśliwych, zaś w 1976 r. 35 myśliwych. W 1972 r. prezesem koła został Jan Daniluk właściciel gospodarstwa sadowniczego w Augustówce, członek PZŁ od 1936 r.

Do 1973 r. koło zatrudniało 2 strażników łowieckich, a następnie od 1973 r. 3 strażników. W tym roku z okazji 50-lecia PZŁ zorganizowany został Komitet Organizacyjny pod przewodnictwem Edwarda Rembiewskiego. W dniu 24 lutego 1973 r. Komitet zorganizował zabawę taneczną, zaś 15 lipca 1974 r. zorganizowano wycieczkę do Białowieży dla członków koła i ich rodzin.

Z początkiem lat 60-tych zauważalnym był już wzrost populacji zwierzyny drobnej. W latach 1972-1974 koło wystarało się o poletka karmowe. Na obwodzie nr 57 było poletko o powierzchni 0, 35 ha. Na obwodzie nr 61 w posiadaniu było poletko o powierzchni 0, 5 ha, które zasadzano ziemniakami, kukurydzą czy prosem, przy czym w gminie Komarówka Podlaska wystarano się o poletko o powierzchni 1, 5 ha. W Osowie część arealu obsiano owsem, resztę przeznaczono pod ziemniaki, kukurydzę i kapustę. Zwierzynę dokarmiano wówczas wszelaką paszą i produktami przemysłowymi uzyskanymi staraniem myśliwych z różnych źródeł. Dla przykładu w w/w okresie wyłożono następującą ilość paszy: odpadów zbożowych 8, 7 tony, owoców 2 tony, kapusty 1, 5 tony, marchwi 1, 9 tony, ziemniaków 0, 7 tony. Była w tym duża zasługa członka koła, sadownika Jana Daniluka. Ponadto w tym okresie postawiono 29 paśników dla saren, 78 paśników dla zajęcy, 155 budek i podsypów dla kuropatw i bażantów. Na obwodzie nr 61 zbudowano 5 ambon. Wystarano się również o domek myśliwski (na 8 łózek), który ustawiony został przy zbiorniku

Żelizna. W sezonie 1970/1971 pozyskano 1 dzika, 7 saren, 147 zajęcy, 7 bażantów. Z kolei w sezonie łowieckim 1973/1974 pozyskano już 12 dzików, 17 saren, 778 zajęcy i 23 bażanty. W 1974 r. zasilono łowiska bażantem. Tego roku wypuszczono na obwodzie 300 sztuk bażantów.

W 1975 r. przeprowadzony został nowy podział administracyjny kraju. Utworzone zostało między innymi woj. białskopodlaskie. Reorganizacji uległ również związek łowiecki. Radzyna Podlaska wszedł w skład w/w województwa, w którym powołano Wojewódzką Radę Łowiecką. Ostatnie uroczyste posiedzenie łowczych powiatowych odbyło się w Lublinie 28 lipca 1975 r. W dniu 2 maja 1976 r. na Walnym Zebraniu członków „Kniei” wybrany został nowy zarząd; prezesem został Edward Rembiewski (1914-1986), jeden z założycieli koła, z zawodu pracownik Banku Gospodarki Żywnościowej w Radzynie Podlaskim.

Koło w dalszym ciągu gospodarowało na 3 obwodach. Na obwodzie nr 42 „Żerocin” o powierzchni 5200 ha, na obwodzie nr 50 „Komarówka” o powierzchni 6402 ha, oraz na obwodzie nr 51 „Szóstka” o powierzchni 9649 ha. Dzierżawione obwody łowieckie były dobrze zagospodarowane. Na obwodzie nr 42 znajdowały się dwa poletka karmowe o pow. 2, 8 ha, (Witoroż i Dąbrowa). Jedno poletko produkcyjne o pow. 2, 25 ha (Dąbrowa), zostało przejęte z Państwowego Funduszu Ziemi i zostało obsadzone ziemniakami, obsiane łubinem i jęczmieniem. Na obwodzie znajdowały się następujące urządzenia łowieckie: paśników dla saren - sztuk 6, lizawek - sztuk 6 oraz 4 karmiska dla dzików. Na obwodzie nr 50 znajdowało się jedno poletko karmowe o pow. 0, 5 ha (Derewiczna) oraz jedno poletko produkcyjne o powierzchni 1, 0 ha. W łowisku tym znajdowały się następujące urządzenia łowieckie: paśników dla saren - sztuk 10, lizawek - sztuk 10, paśników dla zajęcy - 10 sztuk oraz karmisk dla dzików sztuk 5. Na obwodzie nr 51 znajdowało się jedno poletko

produkcyjne o powierzchni 0, 5 ha (Ostrówki), gdzie uprawiano owies, proso i ziemniaki. Wśród urządzeń łowieckich znajdujących się na tym obwodzie wymienić należy: paśniki dla saren - sztuk 10, lizawki - sztuk 10, paśniki dla zajęcy- sztuk 15, karmiska dla dzików - sztuk 10. Koło zatrudniało trzech strażników łowieckich w osobach: Edward Pilecki (obwód nr 50), Stanisław Trochonowicz (obwód nr 51, od 1979 r. Jan Nazaruk) i Modest Komar (obwód nr 42).

Pozyskanie zwierzyny było na podobnym poziomie jak w sezonie 1973/74. Stan pozyskania (w sztukach) w sezonie 1975/76 w poszczególnych obwodach obrazuje poniższa tabela.

Gatunek Zwierzyny		Obwody Łowieckie			
		Nr 42	Nr 50	Nr 51	Razem
Sarna		3	4	5	12
Dzik		4	4	3	11
Zając	odstrzał	233	215	459	907
	odłów	-	60	53	113
kuropatwa	odstrzał	23	12	51	86
	odłów	-	528	139	667
kaczka		-	-	455	455
bażant		32	12	45	89

Po 1976 r. koło pomimo dość licznego jak na ówczesne czasy stanu osobowego nadal przyjmowało w swoje szeregi nowych adeptów łowiectwa. Do 1982 roku do koła przyjęci zostali: Jerzy Muniowski (1977 r.), Stanisław Goławski (1978 r.), Sławomir Szwed (1979 r.), Zbigniew Muniowski (1980 r.), Grzegorz Pawełczak (1980 r.), Witold Pyzik (1981 r.), Krzysztof Ciuk (1981 r.), Ryszard Lenarczyk (1981 r.), Zygmunt Jezior

(1982 r.), Wiesław Lewczuk (1982 r.). W 1978 r. na Walnym Zebraniu sprawozdawczo-wyborczym wybrany został nowy zarząd koła (kadencja 2-letnia). Prezesem został wówczas Jacek Wojtuń, powiatowy lekarz weterynarii w Radzynie Podlaskim.

W latach 70-tych dużym zainteresowaniem myśliwych cieszyła się hodowla bażantów. Koło chętnie podejmowało wszelkie działania zmierzające do zakupu, hodowli i wypuszczania w łowisko tego ptaka. W sezonie 1977/78 zakupiono 700 sztuk bażantów, które następnie wypuszczono w łowiska na obwoły nr 50 i 51. W celu przetrzymywania i chowu młodych bażantów w Derewicznej z inicjatywy Eugeniusza Szczepaniuka wybudowano woliernię, którą opiekował się strażnik Edward Pilecki. W kolejnym sezonie łowieckim zakupionych zostało 800 sztuk bażantów, które w znacznej części zostały wypuszczone. Część natomiast pozostawione w bażanciarni w Derewicznej, jako stado podstawowe. Przez długie lata w Derewicznej była prowadzona hodowla bażanta. Rokrocznie zakupywano młode bażanty, przeciętnie od 100 do 700 sztuk. Woliernię wykorzystywano również do przetrzymywania odławianych kuropatw. Kuropatwy odławiane były na zimę i przetrzymywane do wiosny. Część żywych kuropatw wysyłano na eksport do krajów zachodnich. Na początku lat 90-tych woliernia została przeniesiona na posesję Jana Daniluka (obwód nr 54) i tam użytkowana jest do czasów obecnych.

W 1979 r. liczba członków koła wyniosła 39 myśliwych. W maju 1981 r. na Walnym Zebraniu z funkcji prezesa zrezygnował Jacek Wojtuń. Prezesem został Waclaw Szwed, nauczyciel z zawodu, jeden z założycieli koła.

Wydarzenia polityczne w kraju nie pozostawały również bez echa wśród myśliwych z „Kniei”. Wprowadzenie stanu wojennego spowodowało w kole dezorganizację. Pierwsze komunikaty po wprowadzeniu stanu

wojennego podawały, że działalność PZŁ została zawieszona. Odbiło się to na wykonywaniu planów łowieckich. Zauważalny był również fakt, że coraz więcej odnotowywano przypadków kłusownictwa. W kraju szerzyły się negatywne artykuły, w których wywlekano sprawy polowań prominenckich. Zarzucano, że związek jest hermetyczny, nieprzyjmowani są nowi członkowie do koła. Wobec takiej sytuacji Związek podjął decyzję, aby w każdym kole na jednego myśliwego przypadał obszar do 300 ha dzierzawionego obwodu. Stąd też w tym okresie nastąpił duży wzrost nowoprzyjętych członków. Do 1986 r. do koła wstąpili: Adam Grzegorzewski (1983 r.), Kazimierz Koncerewicz (1983 r.), Dariusz Daniluk (1984 r.), Wiesław Dziduch (1984 r.), Józef Gadzała (1985 r.), Jan Nazaruk (1985 r.) . Dariusz Wojtuń (1985 r.), Jacek Wojtaś (1985 r.), Hieronim Kowalik (1985 r.), Jacek Kryński (1985 r.), Marek Daniluk (1986 r.), Anna Goławska (1986 r.) . W roku 1985 koło liczyło 59 myśliwych, na jednego myśliwego w kole przypadało 347 ha. W porównaniu, w województwie na 1 myśliwego przypadało średnio 322 ha. Największe „zagęszczenie” myśliwych było w kole nr 76 „Jeleń” w Parczewie, gdzie na 1 myśliwego przypadało 291ha. przyjęci

W latach 1987-1990 do Koła zostali Henryk Kot (1987 r.), Kazimierz Zieliński (1987 r.), Marek Popławski (1987 r.), Michał Antoniuk (1987 r.), Stanisław Kubaczyński (1988 r.), Józef Szwaj (1988 r.), Adam Wołek (1988 r.), Andrzej Kwoczko (1990 r.).

W 1984 r. prezesem koła wybrany został Stanisław Goławski, który prowadził działalność gospodarczą w Radzynie Podlaskim. W 2003 r. prezesem wybrano Jana Daniluka s. Jana, który po ojcu przejął gospodarstwo sadownicze. Obecnie funkcję prezesa koła (od 2005 r.) pełni Dariusz Daniluk dr n. med. pracujący w W.Sz.S. w Białej Podlaskiej.

W ostatnim dwudziestoleciu działalności koła przyjęto w jego szereg 18 nowych członków. Koło na dzień 30 czerwca 2010 r. liczy sobie 45 członków, z czego 6 członków jest niemacierzystych(patrz wykaz myśliwych).

Członkowie koła zawsze chętnie uczestniczyli w wielu akcjach z różnych dziedzin życia, w szczególności współpracując w sprawach hodowli i ochrony łowisk z leśniczymi z Nadleśnictwa Międzyrzec Podlaski i Radzyń Podlaski. W latach 70-tych i 80-tych popularne były akcje sadzenia lasu. Dla przykładu w maju 1986 r. członkowie koła uczestniczyli w akcji zalesienia. Zasadzono 2, 5 ha lasu w lesie Zapowiednik oraz w lesie Planta. Wyszadzono 1800 sztuk świerków, jako podszycie lasu starszego, które z czasem stworzyły lepsze warunki do bytowania ptactwa i zwierzyny. Z ciekawą inicjatywą na rzecz miejscowej społeczności w ostatnich latach wyszli myśliwi - lekarze. Po raz pierwszy staraniem zarządu koła w dniu 14 września 2008 r. zorganizowano „Białą Niedzielę” w gminie Drelów. Lekarze będący członkami koła oraz lekarze sympatycy łowiectwa podarowali swój wolny czas mieszkańcom tej gminy przyjmując pacjentów w miejscowym Ośrodku Zdrowia. Z inicjatywy zarządu koła, przy udziale wójta gminy Piotra Kazimierskiego oraz kierownika Ośrodka Zdrowia Beaty Leszczuk do pracy lekarzy zorganizowano gabinety dla 4 specjalistów. Licznych konsultacji dermatologicznych udzielała dr n. med. T. Żukowska z Białej Podlaskiej oraz pediatra alergolog dr n. med. J. Pietraszek-Mamcarz z DSK w Lublinie. Najbardziej obleganym lekarzem był M. Daniluk ze Szpitala w Międzyrzeczu Podlaskim. Liczną grupę również konsultował ginekolog dr n. med. D. Daniluk z WSzS w Białej Podlaskiej. W tym dniu udzielono około 70 porad specjalistycznych. W godzinach popołudniowych zarząd koła zorganizował piknik, w którym udział wzięli lekarze udzielający wcześniej porad medycznych, członkowie

naszego koła oraz ich rodziny. Kolejną akcją medyczną, tym razem „Białą Sobotę” zorganizowano 14 listopada 2009 r. Udzielane były porady przez wspomnianą dr T. Żukowską oraz dr D. Daniluka. Ponadto udział w akcji wzięli urolog dr n. med. Henryk Konon z WSzS w Białej Podlaskiej, ginekolog dr n. med. Andrzej Kisiel oraz pediatra dr Riad Haidar z Białej Podlaskiej. Akacja ta również wzbudziła duże zainteresowanie lokalnej społeczności. Po akcji zorganizowano piknik w stanicji myśliwskiej w miejscowości Łózki. Na pikniku byli również przedstawiciele okręgowych władz łowieckich, lekarze, myśliwi i ich rodziny. Podkreślano, że jest to pierwsze koło w okręgu występujące z takimi inicjatywami, które nie tylko podtrzymują dobre układy towarzyskie, lecz także przedstawiają inny wizerunek braci łowieckiej.

Stanica myśliwska w życiu zorganizowanej grupy myśliwych zawsze spełniała ważną rolę. Stanica nie tylko zapewnia schronienie polującym, ale przede wszystkim jest miejscem służącym potrzebom organizacyjnym i towarzyskim. W ostatnich latach koła prowadziło intensywne działania zmierzające do budowy własnego domku myśliwskiego. Jako lokalizację wybór padł na miejscowość Łózki koło Drelowa. Nabyto tam działkę o powierzchni 14 arów. Budowę rozpoczęto w maju 2007 r. wykonano wykopy i zalano fundamenty pod przyszły budynek. Do sierpnia tego roku wybudowany został budynek z drewnianych bali, przykryty blachą. W ciągu kolejnych miesięcy wykonano szereg innych prac, montaż okien, drzwi, instalacji elektrycznej oraz parapetów. Wykonano inne drobne prace wykończeniowe i porządkowe, jak też przystąpiono do zagospodarowania otoczenia stanicji. Nowo wybudowana stanica stała się znakomitym wizerunkiem koła. Budowa wymagała ogromnego wysiłku koła. Przy dużym zaangażowaniu wszystkich członków koła ten cel został zrealizowany.

Podkreśleniem długoletniej wydajnej pracy, osiągnięć w gospodarce łowieckiej w ochronie środowiska, w strzelectwie, w walce z kłusownictwem, w kynologii, w działaniu na rzecz kultury łowieckiej są odznaczenia łowieckie. W kole jest aż 33 myśliwych, którzy posiadają różnego rodzaju odznaczenia łowieckie. Wśród wyróżnionych najwyższym odznaczeniem łowieckim Złotem jest Janusz Wardak myśliwy z 38 letnim stażem w PZŁ. Janusz Wardak od samego początku przynależności do związku pełnił różnego rodzaju funkcje. Może poszczycić się faktem, że nieprzerwanie od 1972 r. jest skarbnikiem w kole. Był również Członkiem (od 1978 r.) i Przewodniczącym Wojewódzkiej Komisji Rewizyjnej (od 1986 r.) oraz Członkiem i Przewodniczącym Okręgowej Komisji Rewizyjnej w Białej Podlaskiej (od 2000 r.). W 2008 r. Złotem odznaczony został również Eugeniusz Szczepaniuk myśliwy z 53 letnim stażem w kole, który przez wiele lat pełnił różne funkcje w kole jak też we władzach wojewódzkich. Od 1957 r. był honorowym strażnikiem w kole. W latach 1966-1968 był członkiem Komisji Rewizyjnej w kole, zaś w latach 1969-1971 przewodniczącym Komisji Rewizyjnej. W latach 1972-1986 oraz 1992-1995 pełnił funkcję Łowczego Koła. W latach 1971-1973 był członkiem Powiatowej Rady Łowieckiej zaś w latach 1975-1990 członkiem Wojewódzkiej Rady Łowieckiej. Eugeniusz Szczepaniuk był również wielokrotnie uhonorowywany dyplomami za działalność łowiecką, w tym za przygotowanie trofeów łowieckich na 60 -lecie PZŁ, prezentowane na wystawie łowieckiej w Kozłówce, za medalowe parostki rogaczy i oręż dzika. Ekspozyty te były prezentowane na wystawach krajowych i zagranicznych, między innymi w Płowdiw (Bułgaria). Przy okazji wspomnianej wystawie zagranicznej podkreślić należy, że na wystawie w Płowdiw, jak też na wystawach w Bukareszcie i Nitrze (Czechy) swoje trofea łowieckie (skóra wilka, parostki rogacza)

prezentował Jan Daniluk senior. W kole ponadto 5 myśliwych odznaczono Złotym Medalem Zasługi Łowieckiej, 13 myśliwych Srebrnym Medalem Zasługi Łowieckiej, 33 myśliwych posiada Brązowy Medal Zasługi Łowieckiej oraz 6 myśliwych posiada Medal za Zasługi dla Łowiectwa Lubelszczyzny. Nadmienić należy, że w 1973 r. dwóch myśliwych aktualnie polujących w kole otrzymało okolicznościowy medal 50-lecia PZŁ są nimi: Eugeniusz Szczepaniuk i Jerzy Tętnik. Należy nadmienić, że członkowie „Kniei” zawsze aktywnie uczestniczyli w życiu Polskiego Związku Łowieckiego. Oprócz wspomnianych kolegów Eugeniusza Szczepaniuka i Janusza Wardaka członkami Wojewódzkiej (Okręgowej) Rady Łowieckiej w Białej Podlaskiej byli: Andrzej Romanowski (1990-1995 oraz 2000-2005, w latach 1995-2000 – zastępca członka) oraz Jan Daniluk (2005- nadal). Członkiem Wojewódzkiej Komisji Rewizyjnej w Białej Podlaskiej był Jacek Wojtuń (1986-1995). Ponadto w komisjach problemowych ORŁ zasiadali: Andrzej Romanowski (przewodniczący Komisji ds. Zwalczenia Kłusownictwa, członek Komisji Etyki, Kultury i Odznaczeń Łowieckich), Jacek Wojtuń (członek Komisji Kynologicznej).

Tabela: Myśliwi „Kniei” odznaczeni medalami zasługi łowieckiej.

L.p.	Nazwisko i imię	Brązowy MZŁ	Srebrny MZŁ	Złoty MZŁ	Złom	Medal Za zasługi dla Łowiectwa Lubelszczyzny
1	Krzysztof Ciuk	1				
2	Jan Daniluk	1	1			1
3	Zbigniew Daniluk	1	1			
4	Dariusz Daniluk	1				
5	Stanisław Goławski	1	1			
6	Stanisław Golecki	1				
7	Bartłomiej Krawiec	1				

8	Jacek Kryński	1				
9	Stanisław Kubaczyński	1				
10	Piotr Kazimierski	1				
11	Ryszard Lenarczyk	1				
12	Bolesław Makaruk	1	1	1		
13	Franciszek Michaluk	1				
14	Andrzej Romanowski	1	1	1		1
15	Barbara Sak-Kaniewska	1				
16	Jerzy Tętnik	1				
17	Janusz Wardak	1	1	1	1	1
18	Zygmunt Wojtaś	1	1			
19	Jacek Wojtaś	1				
20	Eugeniusz Szczepaniuk	1	1	1	1	1
21	Andrzej Kwaśniewski	1				
22	Jan Nazaruk	1				
23	Marek Daniluk	1				
24	Jan Antończuk	1	1	1		
25	Janusz Czubaszek	1				
26	Marian Muniowski	1				
27	Wacław Szwed	1	1			
28	Witold Stolarczyk	1	1			1
29	Marian Woźniak	1	1			
30	Jan Daniluk s. Józefa	1				
31	Zygmunt Paszkowski	1				
32	Edward Rembiewski	1				
33	Antoni Romanowski	1	1			1
34	KŁ Nr 79 „Knieja”			1		
	Razem	33	13	5	2	

Od lat 80-tych koło, zawsze zgłaszało swoją chęć zorganizowania polowania dewizowego dla myśliwych zagranicznych. Uzyskane z tego tytułu środki finansowe przeznaczane były na różnego rodzaju przedsięwzięcia- inwestycje w kole. W latach 80-tych najczęściej oferowano dla „dewizowców” z Włoch odstrzał kuropatw w liczbie 150-200 sztuk w sezonie. W kolejnych latach oferowano również rogacze (do 12 sztuk) i dziki dla dewizowców z Niemiec, Hiszpanii, Francji oraz Włoch (głównie ptactwo). „Dewizowców” najczęściej „obsługiwali” Jan Daniluk, Jan Antończuk, Stanisław Kubaczyński i Jacek Wojtaś, Stanisław Golecki, Jan Nazaruk, Wiesław Lewczuk i Bartłomiej Krawiec.

Niezmiernie ważnym dla łowiectwa są takie dziedziny jak kynologia i strzelectwo. Posiadanie ułożonego do polowań psa wymaga niesłychanego poświęcenia ze strony jego właściciela. Dlatego też nieliczni myśliwi zdecydowali się na posiadanie takiego psa. W latach 1972-1986 psa rasy seter szkocki – gordon był w posiadaniu Antoniego Romanowskiego, a po jego śmierci opiekował się nim Andrzej Romanowski. Według danych z 1986 r. w kole myśliwi mieli 8 psów bliżej nieokreślonej rasy. W 2000 r. w kole myśliwi posiadali 5 psów ras myśliwskich, z czego 4 przeszkolone do polowania na ptactwo. Aktualnie w kole myśliwi posiadają 18 psów ras myśliwskich.

Tabela. Wykaz psów myśliwskich posiadanych przez myśliwych z koła „Knieja”. Stan na dzień 31.03.2010r

L.p.	Imię i nazwisko myśliwego	Rasa psa	Liczba psów
1	Stanisław Golecki	Foksterier	2
2	Bartłomiej Krawiec	Posokowiec hanowerski	1
3	Bartłomiej Krawiec	Wyżeł szorstkowłosy	1
4	Jacek Belniak	Wyżeł szorstkowłosy	1
5	Jacek Wojtaś	Wyżeł czeski	1
6	Piotr Muniowski	Łajka	2

7	Piotr Muniowski	Kopov czeski	1
8	Stanisław Kubaczyński	Jamnik szorstkowłosy	1
9	Wiesław Gawlikowski	Wyżeł weimarski	1
10	Wiesław Lewczuk	Kopov czeski	2
11	Jan Nazaruk	Kopov czeski	1
12	Jan Daniluk	Wyżeł szorstkowłosy	1
13	Jan Daniluk	Kopov czeski	1
14	Andrzej Romanowski	Terier niemiecki	1
15	Dariusz Daniluk	Setter	1

Doskonalenie strzeleckie było zawsze ważnym elementem życia myśliwego. Rokrocznie były organizowane obowiązkowe przestrzeliwania broni myśliwskiej. W latach poprzednich przestrzeliwania broni urządzano na strzelnicy jednostki wojskowej w miejscowości Bezwola oraz w Balach koło Siedlec. Natomiast od 2007 r. szkolenia strzeleckie organizowane są na nowej strzelnicy w Hrudzie. Wykonanie obowiązkowego przystrzeliwania broni zawsze uatrakcyjnione było współzawodnictwem w strzelaniu do rzutków uczestniczących w nim myśliwych. Zwycięscy otrzymywali dyplomy i nagrody. Myśliwi z koła uczestniczyli również w różnego rodzaju zawodach strzeleckich. Do wyróżniających się członków na tym polu zaliczyć należy kolegów: Andrzeja Kwaśniewskiego, Marka Daniluka, Jacka Wojtasia, Bartłomieja Krawca. Uprawnienia instruktorsko - sędziowskie w kole posiadają: Dariusz Daniluk, Andrzej Romanowski, Jacek Kryński, Andrzej Kwaśniewski oraz Janusz Wardak.

W ciągu 60 lat działalności „Radzyńska Knieja” na stałe wpisała się w lokalne społeczeństwo. Przemysłana działalność „Kniei” ukształtowała pozytywną opinię dla łowiectwa w ogóle. Dobrą opinię koło zdobyło głównie zdyscyplinowaniem jego członków. Współpraca z władzami państwowymi, lokalnym samorządem i społecznością zawsze układała się

na dobrym poziomie. Przejawiało się to między innymi spotkaniami integracyjnymi. Bale myśliwskie w latach 2006 i 2007 organizowane były w Drełowie i Międzyrzeczu Podlaskim. Obecni na nich byli myśliwi zaproszeni z innych kół, samorządowcy i leśnicy. Dużą wagę przywiązywano do dobrej współpracy ze szkołami położonymi na terenie dzierzawionych obwodów. W roku 2005 koło ufundowało piec centralnego ogrzewania dla Szkoły Podstawowej w Łózkach. Na polowaniach wśród braci łowieckiej panowała koleżeńska atmosfera, wysoka kultura i etyka zarówno w stosunku do kolegów myśliwych, jak też do naganki i do zwierzyny łownej. Koło zawsze przywiązywało dużą wagę do tradycji łowieckich. Uroczyste obchodzono tradycyjny dzień Huberta, który według kalendarza przypada na dzień 3 listopada. W tym czasie na uroczyste polowanie – rozpoczynające sezon polowań zbiorowych oraz biesiadę zapraszano gości - nie tylko myśliwych, ale wszystkich ludzi sprzyjających łowiectwu. Od 2001 r. polowanie poprzedzała msza święta odprawiana na terenie obwodu nr 40. Pierwsza msza odprawiona została w Witorożu, następne msze rokrocznie odprawiane były w Horodku k. Drełowa. Oprócz polowania hubertowskiego uroczyste obchodzono polowanie wigilijne, jak też noworoczne. Kultywowanie tych tradycji ozdabia łowy, uświetnia uroczystości łowieckie, zbliża ludzi. Najstarsi członkowie koła zawsze starali się przekazywać swoją wiedzę dla młodego pokolenia myśliwych, by myślistwo było postrzegane, jako zajęcie szlachetne i pożyteczne. Opinię kształtują również różnorodne formy prezentowania się koła na zewnątrz. Dobrym przykładem są wspomniane organizowane akcje „Biała Niedziela” i „Biała Sobota”. „Idąc z duchem czasu”, koło jako pierwsze w Okręgu Łowieckim Biała Podlaska opracowało swoje stronę internetową - www.knieja79.ovh.org. Na tej stronie koło przedstawiło najważniejsze

informacje o swojej działalności; organizacja, historia, obwody łowieckie, członkowie, aktualności, galerię oraz aktualną pogodę.

Od wielu lat w kole panują przyjazne układy, myśliwi są ze sobą życzliwi, a stosunki towarzyskie i opiekuńcze obejmują także sferę poza organizacyjną, co kształtuje wysoki poziom społeczno -moralny myśliwych.

Radzyńskie łowiska

Ziemia radzyńska położona jest w północnej części województwa lubelskiego. Obszar obecnego powiatu radzyńskiego leży na granicy południowej części niziny Południowo podlaskiej – Równiny Łukowskiej a zachodnią częścią Polesia – Zakłęsłością Łomaską. Przez obszar ten przebiega dział wodny rozgraniczający zlewnię rzeki Krzny i zlewnię rzeki Wieprz. Duże znaczenie również posiada kanał Wieprz-Krzna. Do zasobów powierzchniowych należą również małe ciek naturalne oraz sieć rowów melioracyjnych w obrębie kanału Wieprz-Krzna, rzeki Krzny i Białki. Pod względem przyrodniczym jest tu wiele atrakcyjnych miejsc. Znajduje się tu między innymi Białkopodlaski Obszar Chronionego Krajobrazu (pow. 36, 710 ha), z którego znaczna część położona jest w gminie Drelów. W leśnictwie Turów znajduje się rezerwat przyrody „Omielno” (pow. 26, 97 ha), gdzie znajduje się rzadki w naszym kraju las lipowy w wieku około 130 lat. W leśnictwie Strzyżówka znajduje się rezerwat leśny „Klec”, gdzie zachowały się stare bory sosnowe w wieku 100 – 110 lat. W leśnictwie Drelów znajduje się rezerwat leśny „Zapowiednik Łóżecki” W jego

granicach występują: kontynentalny bór mieszany, grąd typowy, miodownikowy i czyścowy oraz fragment olsu. Rezerwatem faunistyczno – ornitologicznym jest „Zbiornik Retencyjny „Żelizna”. Zbiornik ma bardzo wysokie walory torfowiskowe i florystyczne, jego otoczenie stanowią podmokłe łąki wtórnie zabagnione oraz uroczyska leśne: „Świdów”, „Wilcze” i „Urle”. Rezerwat jest o powierzchni 650 ha, z czego 349 ha zajmuje zbiornik „Żelizna”. Pod względem wartości przyrodniczej zbiornik „Żelizna” wraz z otaczającymi kompleksami leśnymi zyskał rangę krajową.

Koło Łowieckie Nr 79 Knieja dzierżawi nieprzerwanie od lat 50-tych trzy obwody łowieckie położone na terenie dwóch powiatów radzyńskiego i bialskiego. Podział kraju na obwody łowieckie miał miejsce w 1952 r. na podstawie dekretu o prawie łowieckim. Po 1975 roku, gdy kraj został podzielony administracyjnie na 49 województw zmieniona została numeracja obwodów łowieckich. Obwód łowiecki nr 57 „Żerocin” zmieniono na numer 42, obwód łowiecki nr 61 „Komarówka” zmieniono na nr 50 i obwód łowiecki nr 58 „Szóstka” zmieniono na nr 51. Ostatnia zmiana numeracji obwodów miała miejsce w 2003 r. wówczas obwód łowiecki nr 42 zmieniono na nr 40, obwód łowiecki nr 50 zmieniono na 53 i obwód łowiecki nr 51 zmieniono na nr 54. Wszystkie obwody łowieckie położone są na wschód i północny wschód od Radzyna Podlaskiego oraz południowy zachód od Międzyrzecza Podlaskiego. Łączna powierzchnia dzierżawionych obecnie obwodów wynosi 20 020 ha.

Przedstawione niżej obwody łowieckie dzierżawione przez koło zaliczają się w swojej kategoryzacji do słabych obwodów łowieckich. Na dzierżawionych obwodach łowieckich wśród zwierzyny drobnej obserwowany jest niski stan zajęcy, niewskazujący jednak tendencji spadkowej. Stan zajęcy jak też kuropatw utrzymywał się na dobrym

poziomie do połowy lat 90-tych. Jeszcze w sezonie 1995/96 pozyskano na trzech obwodach 177 zajęcy. Stan kuropatw aktualnie jest w miarę stabilny z tendencją wzrostową. Jedną z przyczyn spadku stanu zwierzyny drobnej jest zbyt wysoki stan lisa w łowiskach oraz znaczny wzrost populacji drapieżników lotnych z rodziny krukowatych i jastrzębiowatych będących po ochroną. W sezonie 2008/2009 pozyskano na 3 obwodach łącznie 78 lisów. Wśród zwierzyny grubej tendencję wzrostową obserwuje się wśród dzików oraz saren i jeleni. Znaczny wzrost stanów zwierzyny grubej nastąpił pod koniec lat 90-tych. Sarny i dziki występują na wszystkich dzierzawionych obwodach. Jeleń głównie bytuje na obwodzie nr 40, gdzie odnotowano w ostatnim sezonie 22 sztuki i przejściowo na obwodzie nr 54 (11 sztuk). W wymienionych obwodach występuje również łoś, który jest wyłączony z polowania. Nadmienić należy, że jest widoczny znaczny wzrost łośia w tych łowiskach. Największe szkody wyrządzane w uprawach przez zwierzynę powodują dziki i w związku z tym Koło rokrocznie ponosi duże wydatki wynikające z płacenia odszkodowań. Wzrost stanów zwierzyny grubej to również wzrost ilości szkód wyrządzanych w łowiskach przez tą zwierzynę. W ostatnich latach podjęte zostały różnego rodzaju zabiegi mające na celu zminimalizowania szkód. Bardzo ważna jest karma pozostawiana na uprawianych poletkach zaporowych. Systematycznie wykładana była karma na karmiskach w lesie. W celu odstraszenia saren i dzików kupowany był preparat Quinolin. W latach poprzednich szacowaniem szkód łowieckich zajmowali się między innymi Jan Daniluk senior, Zbigniew Daniluk, Zygmunt Wojtaś, Andrzej Romanowski i Ryszard Lenarczyk. Szacowaniem szkód łowieckich w ostatnich latach najczęściej zajmowali się koledzy Andrzej Romanowski, Bolesław Makaruk, Stanisław Golecki i Bartłomiej Krawiec, oraz w ostatnim czasie

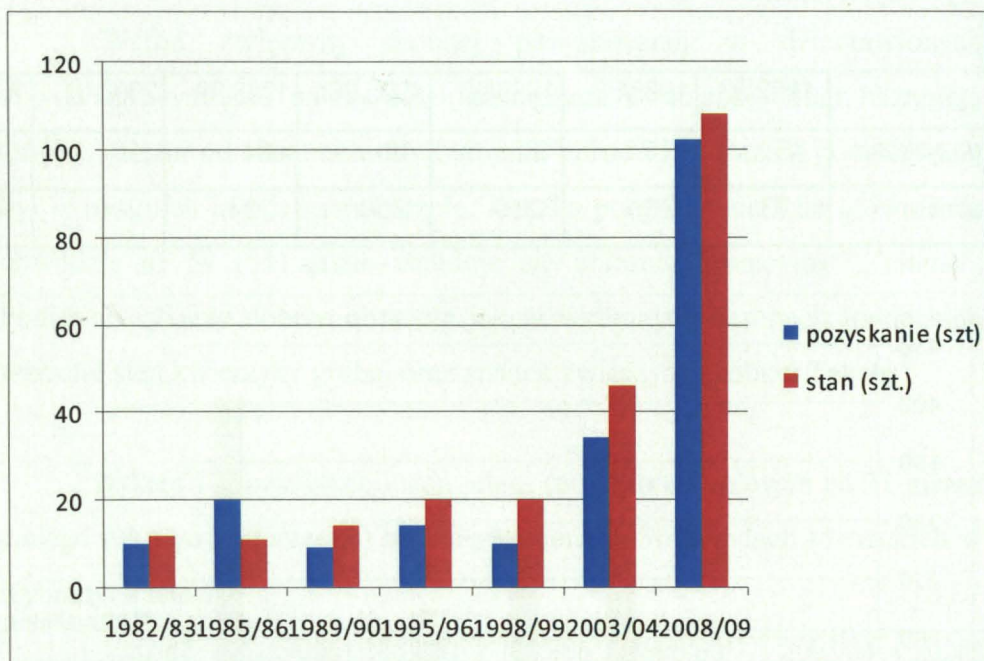

Tabela i wykres 4. Pozyskanie i stan zajęcy (po sezonie polowań na 31 marca danego roku gospodarczego) na dzierżawionych 3 obwodach łowieckich w wybranych latach.

Zajęc	1982/83	1985/86	1989/90	1995/96	1998/99	2003/04	2008/09
pozyskanie	376	137	129	177	101	38	11
Stan	900	600	575	800	348	405	180

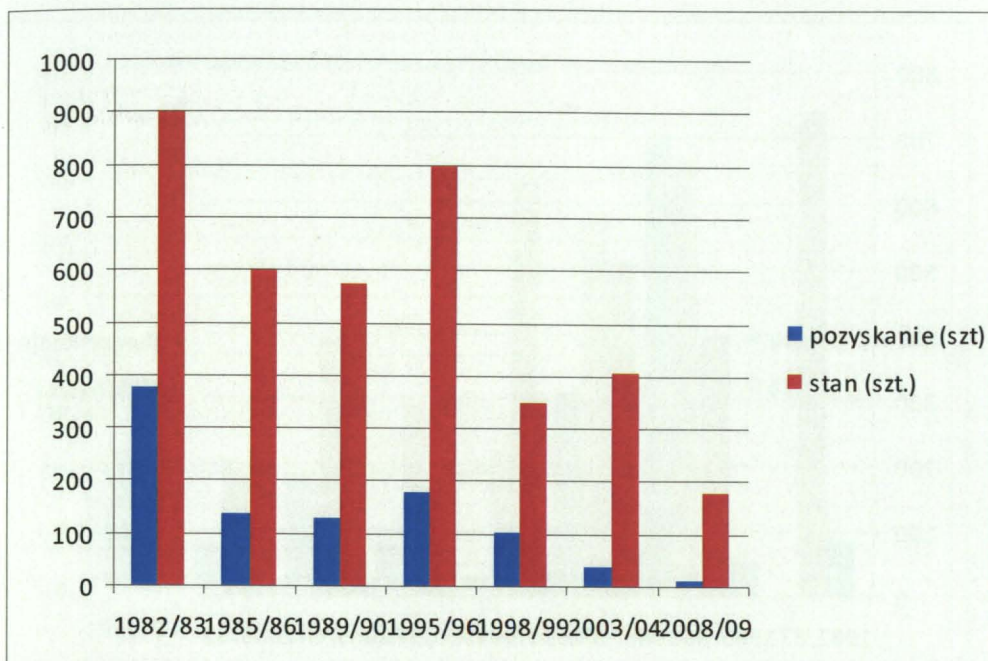

Tabela i wykres 5. Pozyskanie i stan kuropatw (po sezonie polowań na 31 marca danego roku gospodarczego) na dzierzawionych 3 obwodach łowieckich w wybranych latach.

kuropatwa	1982/83	1985/86	1989/90	1995/96	1998/99	2003/04	2008/09
pozyskanie	85	54	75	40	-	26	4
Stan	740	400	511	630	165	391	186

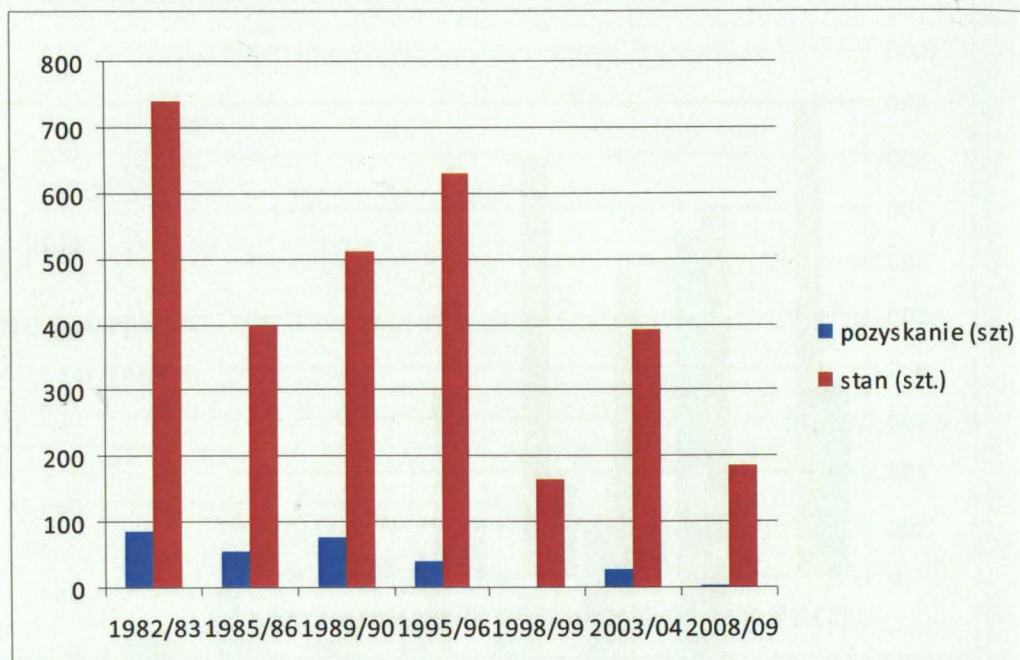
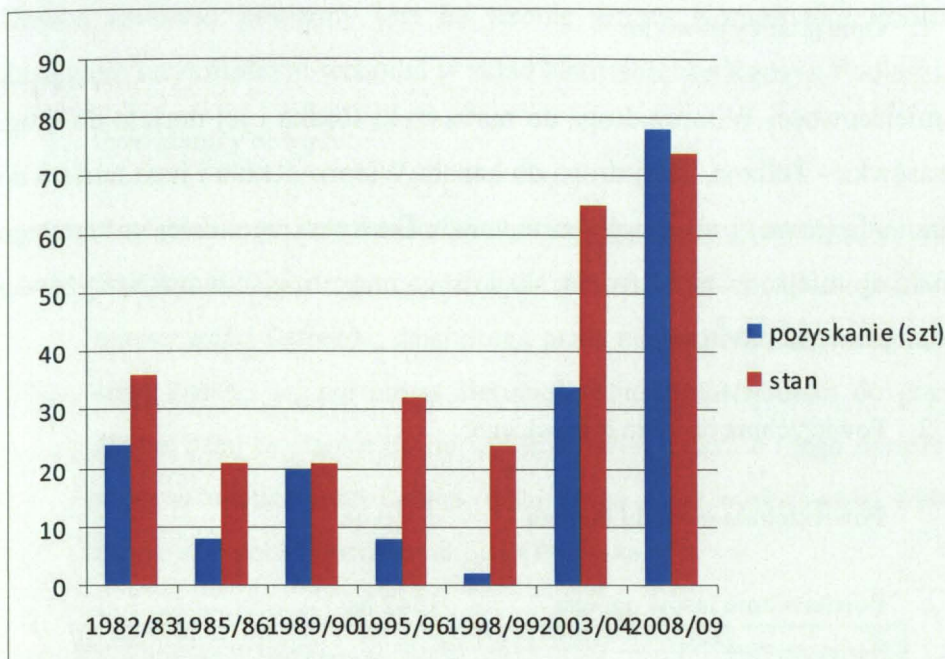

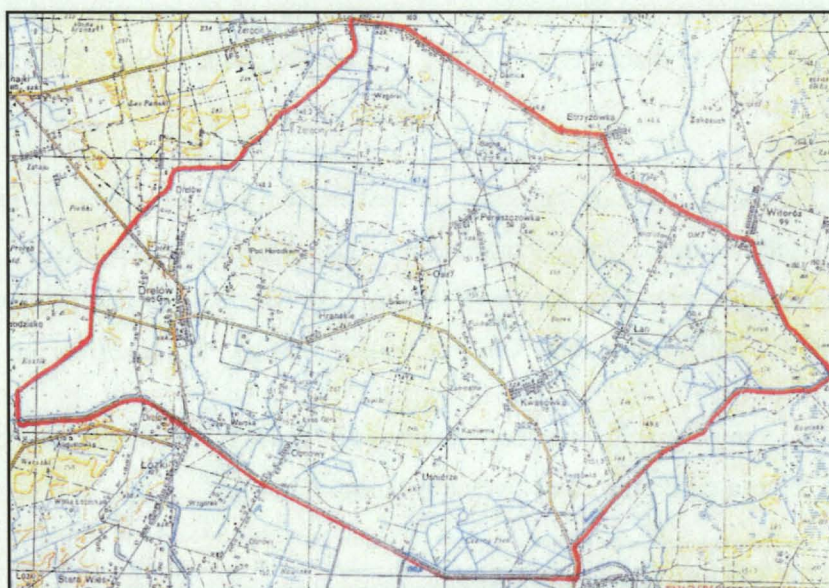
Tabela i wykres 6. Pozyskanie i stan lisów na dzierzawionych 3 obwodach łowieckich w wybranych latach.

Lis	1982/83	1985/86	1989/90	1995/96	1998/99	2003/04	2008/09
pozyskanie	24	8	20	8	2	34	78
Stan	36	21	21	32	24	65	74

Obwód łowiecki nr 40 „Żerocin”

Obwód łowiecki położony jest na terenie gminy Drelów. Zasięgiem terytorialnym wchodzi w skład Nadleśnictwa Międzyrzec Podlaski.

1. Opis granicy obwodu:

Z miejscowości Witoroż drogą do nurtu rzeki Rudka i jej nurtem do drogi Kwasówka - Żelizna, dalej drogą do kanału Wieprz- Krzna i jego nurtem do strumienia (rowu) i rowem do nurtu kanału Drelowskiego, dalej nurtem tego kanału do miejscowości Żerocin, skąd drogą przez miejscowość Strzyżówka do miejscowości Witoroż.

2. Powierzchnia obwodu łowieckiego:

Powierzchnia obwodu ogółem -	5010 ha
Powierzchnia lasów ogółem -	1342 ha
Lesistość obwodu	- 26,8 %

Na terenie obwodu koło gospodaruje na poletku o powierzchni 0, 33 ha położone w miejscowości Witoroż. Poletko dzierżawione jest od Nadleśnictwa w Międzyrzeczu Podlaskim. Na całości założona jest uprawa topinamburu i przez cały sezon dostępna jest dla zwierzyny leśnej, z której chętnie korzystają dziki, sarny i jelenie.

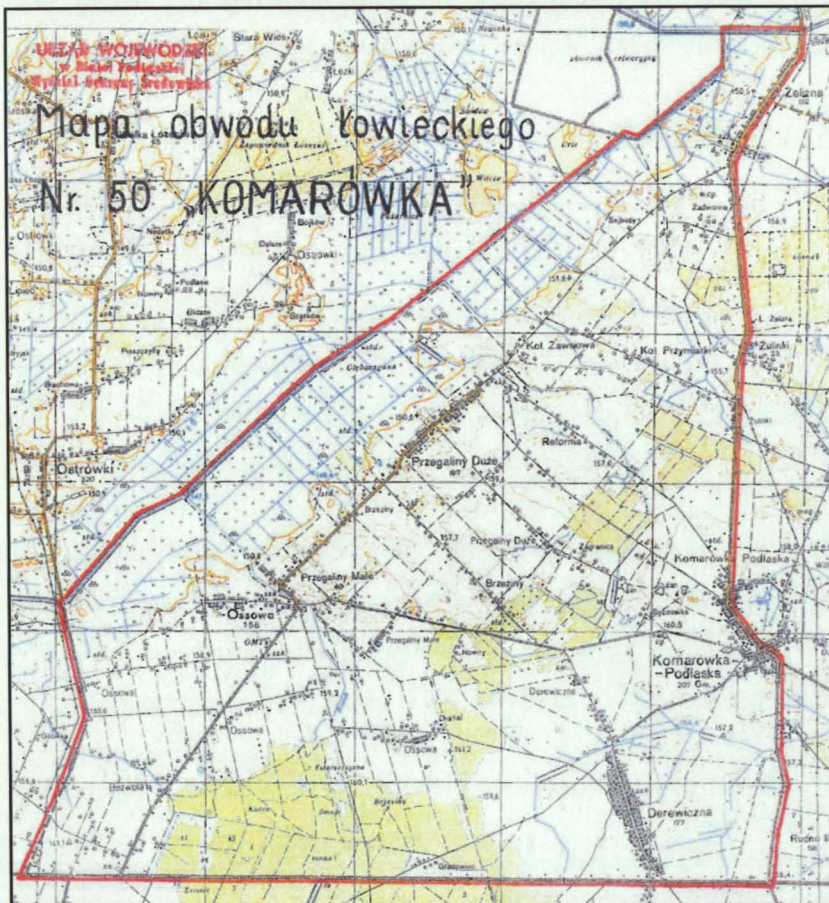
Na terenie obwodu znajduje się następująca ilość urządzeń łowieckich: ambony stałe -16 sztuk, drabiny przestawne – 16 sztuk, paśniki dla jeleni -5 sztuk, paśniki dla saren -11 sztuk, lizawki -13 sztuk. Gospodarzem obwodu i strażnikiem społecznym był Jan Antończuk. Obecnie funkcje te pełni Piotr Kazimierski.

W kategoryzacji obwodów łowieckich obwód ten należy do bardzo słabych, zalicza się do tzw. Rejonu Hodowlanego Podlasie.

Obwód łowiecki nr 53 „Komarówka”

Obwód łowiecki położony jest na terenie gminy Komarówka Podlaska. Zasięgiem terytorialnym wchodzi w skład Nadleśnictwa Radzyna Podlaska.

1. Opis granicy obwodu:
2. Z miejscowości Komarówka Podlaska drogą do drogi Radzyna Podlaska – Sławatycze i tą drogą w kierunku zachodnim do drogi biegnącej do miejscowości Ostrówki, dalej drogą przez miejscowość Osowa do nurtu rzeki Białka i jej nurtem w kierunku północno-wschodnim do granicy gminy, dalej tą granica do nurtu kanału Wieprz- Krzna i jego nurtem do drogi w miejscowości Żelizna, dalej drogą przez miejscowości Żelizna, Żulinki do miejscowości Komarówka Podlaska.

3. Powierzchnia obwodu łowieckiego:

Powierzchnia obwodu ogółem - 5870 ha

Powierzchnia lasów ogółem - 1019 ha

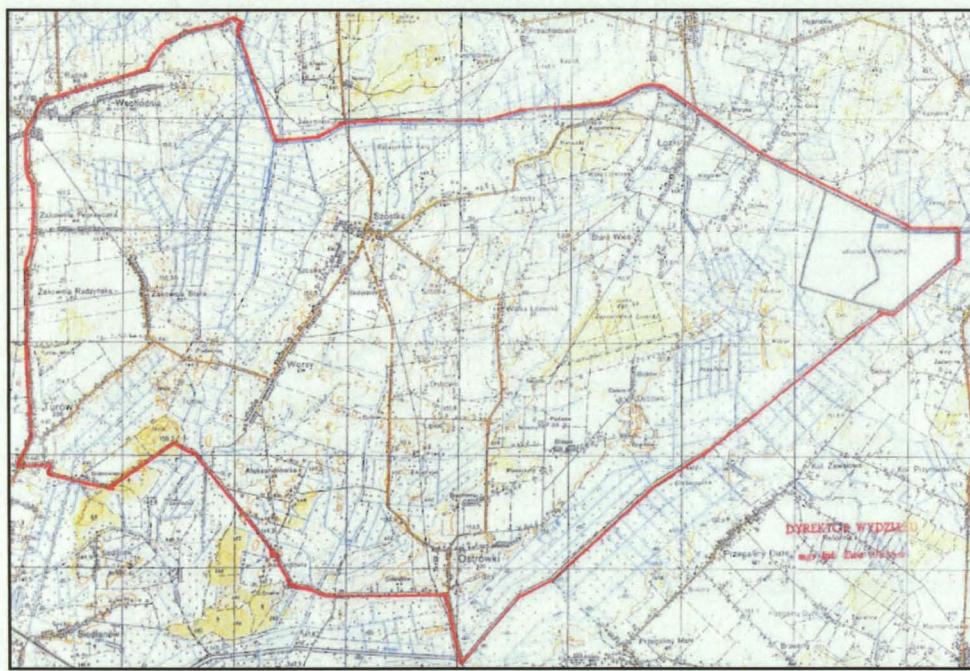
Lesistość obwodu - 17,2 %

Na terenie obwodu koło gospodaruje (dzierżawi) na poletku o powierzchni 1, 50 ha położonym w miejscowości Ossowa. Na całości założona jest uprawa topinamburu, plon pozostawiono dla zwierzyny na okres jesienno- zimowy. Drugie poletko znajduje się w miejscowości Derewiczna o powierzchni 1, 50 ha. Poletko te wydzierżawiono dla mieszkańca Ossowy w zamian za dostarczane zboże do dokarmiania kuropatw i zwierzyny.

Na terenie obwodu znajduje się następująca ilość urządzeń łowieckich: ambony stałe -19 sztuk, drabiny przestawne – 19 sztuk, paśniki dla saren -18 sztuk, lizawki -18 sztuk. Gospodarzem obwodu i jednocześnie strażnikiem społecznym jest aktualnie Bartłomiej Krawiec.

W kategoryzacji obwodów łowieckich obwód ten należy do bardzo słabych, zalicza się do tzw. Rejonu Hodowlanego Puławsko-Lubartowskiego.

Obwód nr 54 „Szóstka”

Obwód łowiecki położony jest na terenie gminy Drelów. Zasięgiem terytorialnym wchodzi w skład Nadleśnictwa Międzyrzec Podlaski.

1. Opis granicy obwodu:

Z miejscowości Żelizna granicą gminy do nurtu rzeki Białka i jej nurtem do drogi biegnącej do miejscowości Ostrówki, dalej tą drogą w kierunku północnym a następnie zachodnim przez miejscowości Aleksandrówka, Sosnowiec, Turów, Kąkolewnica Wschodnia, Rudnik do nurtu kanału Wieprz – Krzna obok miejscowości Wygnanka, dalej nurtem kanału Wieprz – Krzna do granic gminy w miejscowości Żelizna.

2. Powierzchnia obwodu łowieckiego:

Powierzchnia obwodu ogółem	- 9140 ha
Powierzchnia lasów ogółem	- 970 ha
Lesistość obwodu	- 10,6 %

Na terenie obwodu koło gospodaruje na poletku o powierzchni 1, 85 ha położonym w lesie Zapowiednik. Poletko dzierżawione jest od Nadleśnictwa w Międzyrzec Podlaskim. Na całości założona jest uprawa kukurydzy, która pozostawiona jest częściowo na okres jesienno-zimowy dla zwierzyny leśnej.

Na terenie obwodu znajduje się następująca ilość urządzeń łowieckich: ambony stałe -8 sztuk, drabiny przestawne – 15 sztuk, paśniki dla saren -16 sztuk, lizawki -17 sztuk, woliera dla bażantów -1 sztuka. Gospodarzem obwodu aktualnie jest Jan Nazaruk Piotr , który jest jednocześnie strażnikiem społecznym.

W kategoryzacji obwodów łowieckich obwód ten należy do bardzo słabych zalicza się do tzw. Rejonu Hodowlanego Podlasie.

Członkowie koła (stan na dzień 30 czerwca 2010 r.)

Członkowie macierzyści Koła

Michał Antoniuk

s. Stanisława, ur. w 1956 r.

Wykształcenie średnie – rolnik.

Członek PZŁ od 1987 r

Jacek Belniak

s. Mariana,

ur. w 1956 r.

Wykształcenie wyższe - nauczyciel.

Członek PZŁ od 2005 r.

Krzysztof Ciuk

s. Albina, ur. w 1958 r.

Wykształcenie zawodowe – rolnik, rencista.

Członek PZŁ od 1981 r.

Odnaczony Brązowym Medalem Zasługi Łowieckiej
(2008 r.)

Dariusz Daniluk

s. Zbigniewa, ur. w 1964 r.

Wykształcenie wyższe – lekarz medycyny.

Członek PZŁ od 1984 r.

Pełnione funkcje: prezes koła (2005- nadal)

Odnaczony Brązowym Medalem Zasługi Łowieckiej
(2007 r.)

Jan Daniluk

s. Jana, ur. w 1948 r.

Wykształcenie wyższe – rolnik, rencista.

Członek PZŁ od 1976 r.

Pełnione funkcje: członek ORL (2005- nadal), prezes koła (2003-2005), łowczy koła (2006-nadal).

Odnaczony Brązowym Medalem Zasługi Łowieckiej (1998 r.), Srebrnym Medalem Zasługi Łowieckiej (2007 r.), Medalem Za Zasługi dla Łowiectwa Lubelszczyzny.

Zbigniew Daniluk

s. Stanisława, ur. w 1936 r.

Wykształcenie średnie – rolnik, emeryt. Członek PZŁ od 1968 r.

Pełnione funkcje: Członek Komisji Rewizyjnej (1972-1976).

Odnaczony Brązowym Medalem Zasługi Łowieckiej (1998 r.), Srebrnym Medalem Zasługi Łowieckiej (2003 r.).

Marek Daniluk

s. Zbigniewa, ur. w 1968 r.

Wykształcenie wyższe- lekarz medycyny.

Członek PZŁ od 1986 r.

Odnaczony Brązowym Medalem Zasługi Łowieckiej (2008r.)

Maciej Daniluk

s. Jana, ur. w 1976 r.

Wykształcenie średnie – rolnik.

Członek PZŁ od 2001 r.

Stanisław Golecki

s. Edwarda, ur. 1960 r.

Wykształcenie zawodowe- rolnik

Członek PZŁ od 2001 r.

Pełnione funkcje: członek
Komisji Rewizyjnej Koła (2005-nadal)

Stanisław Goławski

s. Leopolda, ur. w 1942 r.

Wykształcenie średnie – emeryt.

Członek PZŁ od 1978 r.

Pełnione funkcje: prezes koła (1984-1992, 2000-
2003).

Odnaczony Brązowym Medalem Zasługi Łowieckiej
(1990 r.), Srebrnym Medalem Zasługi Łowieckiej (2003 r.).

Tomasz Jandula,

ur. w 1960 r.

Wykształcenie wyższe- przedsiębiorca.

Członek PZŁ od 2009 r.

Piotr Kazimierski

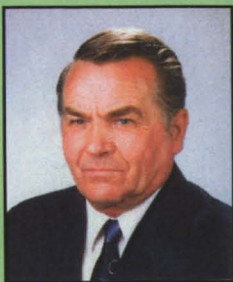
s. Mieczysława, ur. w 1970 r.

Wykształcenie wyższe – wójt gminy.

Członek PZŁ od 2004 r.

Odnaczony Brązowym Medalem Zasługi Łowieckiej
(2007 r.)

Hieronim Kowalik
s. Bronisława, ur. w 1941 r.
Wykształcenie podstawowe- emeryt.
Członek PZŁ od 1985 r.

Bartłomiej Krawiec
s. Jerzego, ur. w 1978 r.
Wykształcenie średnie – leśnik.
Członek PZŁ od 2000 r.
Odznaczony Brązowym Medalem Zasługi
Łowieckiej (2007 r.)

Jacek Kryński
s. Ryszarda, ur. w 1954 r.
Wykształcenie wyższe – lekarz medycyny.
Członek PZŁ od 1985 r.
Pełnione funkcje: prezes koła (1992-2000)
Odznaczony Brązowym Medalem Zasługi Łowieckiej
(2008 r.)

Marcin Kubaczyński
s. Stanisława, ur. w 1982 r.
Wykształcenie średnie.
Członek PZŁ od 2009 r.

Stanisław Kubaczyński

s. Ryszarda, ur. w 1954 r.

Wykształcenie średnie – mechanik.

Członek PZŁ od 1988 r.

Pełnione funkcje: sekretarz koła (1995-2000),
przewodniczący Komisji Rewizyjnej (2005- nadal).

Andrzej Kwaśniewski

s. Maksymiliana, ur. w 1962 r.

Wykształcenie policealne- pracownik administracyjny.

Członek PZŁ od 1992 r.

Odnaczony Brązowym Medalem Zasługi Łowieckiej
(2008 r.

Ryszard Lenarczyk

s. Wiesława, ur. 1947 r.

Wykształcenie średnie – emeryt.

Członek PZŁ od 1981 r.

Odnaczony Brązowym Medalem Zasługi Łowieckiej

Ryszard Libchen,

ur. w 1946 r.

Wykształcenie średnie – przedsiębiorca.

Członek PZŁ od 1982 r.

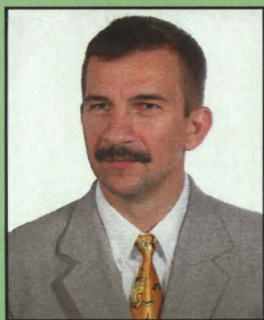
Bolesław Makaruk s. Bazylego, ur. w 1931 r.
Wykształcenie zawodowe- leśnik, emeryt. Członek
PZŁ od 1971 r.

Pełnione funkcje: członek Komisji
Rewizyjnej. Odznaczony Brązowym
Medalem Zasługi Łowieckiej (1990 r.), Srebrnym
Medalem Zasługi Łowieckiej (2003 r.), Złotym
Medalem Zasługi Łowieckiej (2008 r.).

Franciszek Michaluk s. Bolesława, ur. w 1933 r.
Wykształcenie średnie – leśnik. Emeryt.
Członek PZŁ od 1968 r.

Pełnione funkcje: przewodniczący Komisji
Rewizyjnej.
Odznaczony Brązowym Medalem Zasługi Łowieckiej
(2003r.)

Mariusz Mirowski
Wykształcenie wyższe – przedsiębiorca.

Piotr Muniowski
s. Jerzego, ur. w 1979 r.
Wykształcenie średnie – pracownik ochrony.
Członek PZŁ od 2003 r.

Jan Nazaruk

s. Feliksa, ur. w 1952 r.

Wykształcenie zawodowe- rolnik.

Członek PZŁ od 1985 r.

Grzegorz Pawełczak

s. Ryszarda, ur. w 1949 r.

Wykształcenie wyższe – lekarz weterynarii.

Członek PZŁ od 1980 r.

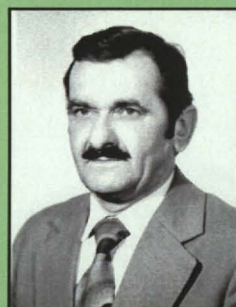
Andrzej Romanowski

s. Antoniego, ur. w 1938 r.

Wykształcenie średnie – rolnik, emeryt.

Członek PZŁ od 1970 r.

Pełnione funkcje: członek WRŁ (ORŁ) w Białej Podlaskiej (1990-1995, 2000-2005), z-ca członka WRŁ (1995-2000), łowczy koła (1986-1992, 1995-2005), sekretarz koła (1970-1978, 1992-1995).
Odznaczony Brązowym Medalem Zasługi Łowieckiej (1980 r.), Srebrnym Medalem Zasługi Łowieckiej (1990 r.), Złotym Medalem Zasługi Łowieckiej (2001 r.), Medalem Za Zasługi dla Łowiectwa Lubelszczyzny.

Barbara Sak-Kaniewska,

ur. w 1965 r.

Wykształcenie wyższe- lekarz.

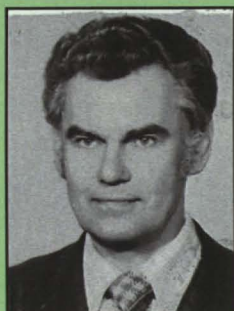
Członek PZŁ od 1997 r.

Pełnione funkcje: sekretarz koła (2000-2007).
Odznaczona Brązowym Medalem Zasługi Łowieckiej (2007 r.).

Józef Szwaj
s. Waclawa, ur. w 1952 r.
Przedsiębiorca.
Członek PZŁ od 1988r.

Jerzy Tętnik
s. Eustachego, ur. w 1929 r.
Wykształcenie średnie – emeryt.
Członek PZŁ od 1957 r.
Odznaczony Brązowym Medalem Zasługi
Łowieckiej (2007 r.).

Janusz Wardak,
ur. w 1942 r.
Wykształcenie średnie – emeryt.
Członek PZŁ od 1972 r.
Pełnione funkcje: Przewodniczący Wojewódzkiej
(Okręgowej) Komisji Rewizyjnej (1978r. nadal),
skarbnik koła (1972 – nadal).
Odznaczony Brązowym Medalem Zasługi
Łowieckiej, Srebrnym Medalem Zasługi
Łowieckiej, Złotym Medalem Zasługi Łowieckiej,
Złotem, Medalem Za Zasługi dla Łowiectwa
Lubelszczyzny.

Wąsowicz Paweł vel Uss,
ur. w 1974 r.
Wykształcenie średnie – rolnik.
Członek PZŁ od 2009 r.

Jacek Wojtaś

s. Zygmunta, ur. 1964 r.

Wykształcenie średnie – technolog gorzelnictwa.

Członek PZŁ od 1985 r.

Odznaczony Brązowym Medalem Zasługi Łowieckiej
(2006 r.).

Zygmunt Wojtaś

s. Bronisława, ur. w 1940 r.

Wykształcenie średnie – technolog gorzelnictwa.

Członek PZŁ od 1972 r.

Pełnione funkcje: członek Komisji Rewizyjnej (1987-
2003), sekretarz koła (2007-nadal).

Odznaczony Brązowym Medalem Zasługi Łowieckiej
(2003 r.), Srebrnym Medalem Zasługi Łowieckiej
(2008 r.).

Krzysztof Wójcik,

ur. w 1962 r.

Wykształcenie średnie – leśnik.

Członek PZŁ od 1983 r.

Tomasz Zajac,

ur. w 1984 r.

Wykształcenie wyższe- leśnik.

Członek PZŁ od 2008 r.

Kazimierz Zieliński s. Józefa, ur. w 1950 r.
Wykształcenie podstawowe- rolnik, emeryt.
Członek PZŁ od 1987 r.

Członkowie niemacierzyści Koła.

Borkowski Jacek,
ur. w 1948 r.
Wykształcenie średnie- przedsiębiorca.
Członek PZŁ od 1984 r.

Bartosz Marzec,
ur. w 1979 r.
Wykształcenie wyższe- dziennikarz.
Członek PZŁ od 2007 r.

Wiesław Lewczuk,
ur. w 1959 r.
Wykształcenie średnie – rolnik.
Członek PZŁ od 1983 r.

Maciej Ostapiuk,

ur. w 1978 r.

Wykształcenie średnie – przedsiębiorca.

Członek PZŁ od 1999 r

Eugeniusz Szczepaniuk,

ur. w 1928 r.

Wykształcenie podstawowe – rolnik, emeryt.

Członek PZŁ od 1957 r.

Pełnione funkcje: członek Powiatowej Rady Łowieckiej (1971-1973), członek WRŁ w Białej Podlaskiej (1975-1990), łowczy koła (1972-1986, 1992-1995), przewodniczący Komisji Rewizyjnej (1969-1971), członek Komisji Rewizyjnej (1966-1968).

Odnaczony Brązowym Medalem Zasługi Łowieckiej (1973 r.), Srebrnym Medalem Zasługi Łowieckiej (1980 r.), Złotym Medalem Zasługi Łowieckiej (1995 r.), Złotem (2008 r.), Medalem Za Zasługi dla Łowiectwa Lubelszczyzny.

Wiesław Gawlikowski,

ur. w 1951 r.

Wykształcenie wyższe – przedsiębiorca.

Członek PZŁ od 1986 r

Ur.02.07.1951 w Krakowie

W Polskim Związku Łowieckim od 1969 do dziś.

1974 mistrz świata w strzelaniu do rzutków Berno, Szwajcaria.

1975 wicemistrz świata w strzelaniu do rzutków Monachium, Niemcy

1976 brązowy medalista - Olimpiada w Montrealu, Kanada

2002 do 2006 członek zarządu Polskiego Komitetu Olimpijskiego

Obecnie własna firma importu win.

Rymuszko Jarosław,
ur. w 1970 r.
Wykształcenie wyższe – dyrektor finansowy.
Członek PZŁ od 2007 r.

LISTA STAŻYSTÓW

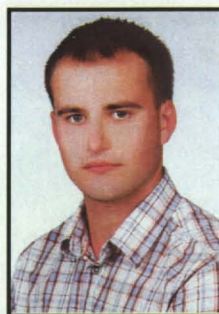

Lenarczyk Zofia

Belniak Jarosław

Łośicki Hubert

Kazimierski Paweł
Jaszczuk Krzysztof
Wołosowicz Marek
Tchórzewski Witold

Dyplom

DLA KOŁA ŁOWIECKIEGO

Nr. *79* *11. Kwiśca* *11. Podkumia* *Podl...*

Kol. *Krawiec Bartłomiej*
Krawciewski Andrzej
Wojtar Jacek

ZA ZAJĘCIE V MIEJSCA

w klasie powszechnej

X Mistrzostw Strzeleckich PZŁ
Okręgu Białka Podlaska

ŁOWCZY OKRĘGOWY
Przewodniczący Zarządu Okręgowego
PZŁ w Białce Podlaskiej
Roman Łaszuk

SEDZIA GŁÓWNY

Jan Czarniecki
Jan Czarniecki

PREZES
Okręgowej Rady Łowieckiej
w Białce Podlaskiej
Aleksander Kompa
Aleksander Kompa

Hrud, 6.06.2009 r.

Składy zarządów koła w poszczególnych latach 1948-2010

1948/49

Prezes- Antoni Romanowski
Łowczy- Waclaw Kalicki
Skarbnik- Stanisław Rawski
Sekretarz- Władysław Rygier

1949/50

Prezes- Antoni Romanowski
Łowczy- Waclaw Kalicki ?
Skarbnik- Stanisław Rawski
Sekretarz- Władysław Rygier

1950/51

Prezes- Antoni Romanowski
Łowczy- Waclaw Kalicki ?
Skarbnik- Stanisław Rawski
Sekretarz- Władysław Rygier

1951/52

Prezes- Zygmunt Paszkowski
Łowczy- Marian Muniowski
Skarbnik- Stanisław Rawski
Sekretarz- Władysław Rygier

1952/53

Prezes- Zygmunt Paszkowski
Łowczy- Marian Muniowski
Skarbnik- Stanisław Rawski
Sekretarz- Władysław Rygier

1953/54

Prezes- Zygmunt Paszkowski
Łowczy- Marian Muniowski
Skarbnik- Stanisław Rawski
Sekretarz-

1954/55

Prezes- Zygmunt Paszkowski
Łowczy- Marian Muniowski
Skarbnik- Stanisław Rawski
Sekretarz- Marian Woźniak

1955/56

Prezes- Zygmunt Paszkowski
Łowczy- Witold Stolarczyk
Skarbnik- Stanisław Rawski
Sekretarz- Marian Woźniak

1956/57

Prezes- Jan Zaleski

Łowczy- Witold Stolarczyk
Skarbnik- Rawski Stanisław
Sekretarz- Marian Woźniak

1957/58

Prezes- Jan Zaleski
Łowczy- Witold Stolarczyk
Skarbnik- Stanisław Rawski
Sekretarz- Marian Muniowski

1958/59

Prezes- Kazimierz Grochowski
Łowczy- Waclaw Szwed
Skarbnik- Stanisław Rawski
Sekretarz- Marian Muniowski

1959/60

Prezes- Kazimierz Grochowski
Łowczy- Waclaw Szwed
Skarbnik- Stanisław Rawski
Sekretarz- Marian Muniowski

1960/61

Prezes- Zygmunt Paszkowski
Łowczy- Waclaw Szwed
Skarbnik- Stanisław Rawski
Sekretarz- Marian Muniowski

1961/62

Prezes- Zygmunt Paszkowski
Łowczy- Waclaw Szwed
Skarbnik-
Sekretarz- Marian Muniowski

1962/63

Prezes- Zygmunt Paszkowski
Łowczy- Waclaw Szwed
Skarbnik-
Sekretarz- Marian Muniowski

1963/64

Prezes- Zygmunt Paszkowski
Łowczy- Waclaw Szwed
Skarbnik-
Sekretarz- Marian Muniowski

1964/65

Prezes- Marian Woźniak
Łowczy- Waclaw Szwed
Skarbnik-
Sekretarz- Marian Muniowski

1965/66

Prezes- Marian Woźniak
Łowczy- Waclaw Szwed
Skarbnik-
Sekretarz- Jerzy Tętnik

1966/67

Prezes- Zygmunt Paszkowski
Łowczy- Waclaw Szwed
Skarbnik-
Sekretarz- Jerzy Tętnik

1967/68

Prezes- Zygmunt Paszkowski
Łowczy- Waclaw Szwed
Skarbnik-
Sekretarz- Jerzy Tętnik

1968/69

Prezes- Zygmunt Paszkowski
Łowczy- Waclaw Szwed
Skarbnik- Marian Muniowski
Sekretarz- Jerzy Tętnik

1969/70

Prezes- Zygmunt Paszkowski
Łowczy- Waclaw Szwed
Skarbnik- Marian Muniowski
Sekretarz- Jerzy Tętnik

1970/71

Prezes- Zygmunt Paszkowski
Łowczy- Waclaw Szwed
Skarbnik- Marian Muniowski
Sekretarz- Andrzej Romanowski

1971/72

Prezes- Zygmunt Paszkowski
Łowczy- Waclaw Szwed
Skarbnik- Marian Muniowski
Sekretarz- Andrzej Romanowski

1972/73

Prezes- Jan Daniluk
Łowczy- Eugeniusz Szczepaniuk
Skarbnik- Janusz Wardak
Sekretarz- Andrzej Romanowski

1973/74

Prezes- Jan Daniluk
Łowczy- Eugeniusz Szczepaniuk
Skarbnik- Janusz Wardak
Sekretarz- Andrzej Romanowski

1974/75

Prezes- Jan Daniluk
Łowczy- Eugeniusz Szczepaniuk
Skarbnik- Janusz Wardak
Sekretarz- Andrzej Romanowski

1975/76

Prezes- Jan Daniluk
Łowczy- Eugeniusz Szczepaniuk
Skarbnik- Janusz Wardak
Sekretarz- Andrzej Romanowski

1976/77

Prezes- Edward Rembiewski
Łowczy- Eugeniusz Szczepaniuk
Skarbnik- Janusz Wardak
Sekretarz- Andrzej Romanowski

1977/78

Prezes- Edward Rembiewski
Łowczy- Eugeniusz Szczepaniuk
Skarbnik- Janusz Wardak
Sekretarz- Andrzej Romanowski

1978/79

Prezes- Jacek Wojtuń
Łowczy- Eugeniusz Szczepaniuk
Skarbnik- Janusz Wardak
Sekretarz- Edward Rembiewski

1979/80

Prezes- Jacek Wojtuń
Łowczy- Eugeniusz Szczepaniuk

Skarbnik- Janusz Wardak
Sekretarz- Marian Woźniak

1980/81

Prezes- Jacek Wojtuń
Łowczy- Eugeniusz Szczepaniuk
Skarbnik- Janusz Wardak
Sekretarz- Marian Woźniak

1981/82

Prezes- Waclaw Szwed
Łowczy- Eugeniusz Szczepaniuk
Skarbnik- Janusz Wardak
Sekretarz- Marian Woźniak

1982/83

Prezes- Waclaw Szwed
Łowczy- Eugeniusz Szczepaniuk
Skarbnik- Janusz Wardak
Sekretarz- Marian Woźniak

1983/84

Prezes- Waclaw Szwed
Łowczy- Eugeniusz Szczepaniuk
Skarbnik- Janusz Wardak
Sekretarz- Marian Woźniak

1984/85

Prezes- Stanisław Gołowski
Łowczy- Eugeniusz Szczepaniuk
Skarbnik- Janusz Wardak
Sekretarz- Stanisław Kowalik

1985/86

Prezes- Stanisław Gołowski
Łowczy- Eugeniusz Szczepaniuk
Skarbnik- Janusz Wardak
Sekretarz- Marian Woźniak

1986/87

Prezes- Stanisław Gołowski
Łowczy- Andrzej Romanowski
Skarbnik- Janusz Wardak
Sekretarz- Marian Woźniak

1987/88

Prezes- Stanisław Gołowski
Łowczy- Andrzej Romanowski
Skarbnik- Janusz Wardak
Sekretarz- Marian Woźniak

1988/89

Prezes- Stanisław Gołowski
Łowczy- Andrzej Romanowski
Skarbnik- Janusz Wardak
Sekretarz- Marian Woźniak

1989/90

Prezes- Stanisław Gołowski
Łowczy- Andrzej Romanowski
Skarbnik- Janusz Wardak
Sekretarz- Marian Woźniak

1990/91

Prezes- Stanisław Gołowski
Łowczy- Andrzej Romanowski
Skarbnik- Janusz Wardak
Sekretarz- Marian Woźniak

1991/92

Prezes- Stanisław Gołowski
Łowczy- Andrzej Romanowski
Skarbnik- Janusz Wardak
Sekretarz- Marian Woźniak

1992/93

Prezes- Jacek Kryński
Łowczy- Eugeniusz Szczepaniuk
Skarbnik- Janusz Wardak
Sekretarz- Andrzej Romanowski

1993/94

Prezes- Jacek Kryński
Łowczy- Eugeniusz Szczepaniuk
Skarbnik- Janusz Wardak
Sekretarz- Andrzej Romanowski

1994/95

Prezes- Jacek Kryński
Łowczy- Eugeniusz Szczepaniuk
Skarbnik- Janusz Wardak

Sekretarz- Andrzej Romanowski

1995/96

Prezes- Jacek Kryński
Łowczy- Andrzej Romanowski
Skarbnik- Janusz Wardak
Sekretarz- Stanisław Kubaczyński

1996/97

Prezes- Jacek Kryński
Łowczy- Andrzej Romanowski
Skarbnik- Janusz Wardak
Sekretarz- Stanisław Kubaczyński

1997/98

Prezes- Jacek Kryński
Łowczy- Andrzej Romanowski
Skarbnik- Janusz Wardak
Sekretarz- Stanisław Kubaczyński

1998/99

Prezes- Jacek Kryński
Łowczy- Andrzej Romanowski
Skarbnik- Janusz Wardak
Sekretarz- Stanisław Kubaczyński

1999/00

Prezes- Jacek Kryński
Łowczy- Andrzej Romanowski
Skarbnik- Janusz Wardak
Sekretarz- Stanisław Kubaczyński

2000/01

Prezes- Stanisław Gołowski
Łowczy- Andrzej Romanowski
Skarbnik- Janusz Wardak
Sekretarz- Barbara Sak-Kaniewski

2001/02

Prezes- Stanisław Gołowski
Łowczy- Andrzej Romanowski
Skarbnik- Janusz Wardak
Sekretarz- Barbara Sak-Kaniewski

2002/03

Prezes- Stanisław Gołowski
Łowczy- Andrzej Romanowski

Skarbnik- Janusz Wardak
Sekretarz- Barbara Sak-Kaniewski

2003/04

Prezes- Jan Daniluk
Łowczy- Andrzej Romanowski
Skarbnik- Janusz Wardak
Sekretarz- Barbara Sak-Kaniewski

2004/05

Prezes- Jan Daniluk
Łowczy- Andrzej Romanowski
Skarbnik- Janusz Wardak
Sekretarz- Barbara Sak-Kaniewski

2005/06

Prezes- Dariusz Daniluk
Łowczy- Jan Daniluk
Skarbnik- Janusz Wardak
Sekretarz- Barbara Sak-Kaniewski

2006/07

Prezes- Dariusz Daniluk
Łowczy- Jan Daniluk
Skarbnik- Janusz Wardak
Sekretarz- Barbara Sak-Kaniewski

2007/08

Prezes- Dariusz Daniluk
Łowczy- Jan Daniluk
Skarbnik- Janusz Wardak
Sekretarz- Zygmunt Wojtaś

2008/09

Prezes- Dariusz Daniluk
Łowczy- Jan Daniluk
Skarbnik- Janusz Wardak
Sekretarz- Zygmunt Wojtaś

2009/10

Prezes- Dariusz Daniluk
Łowczy- Jan Daniluk
Skarbnik- Janusz Wardak
Sekretarz- Zygmunt Wojtaś

Przewodniczący komisji rewizyjnych koła z lat 1948-2010

Kazimierz Grochowski (1966)

Eugeniusz Szczepaniuk (1969-1971)

Franciszek Michaluk (1970)

Jacek Wojtuń (1976-1978)

Marian Woźniak (1978- 1989)

Franciszek Michaluk (1989 -2000)

Zygmunt Wojtaś (2000-2002)

Franciszek Michaluk (2002- 2005)

Stanisław Kubaczyński (2005 – nadal)

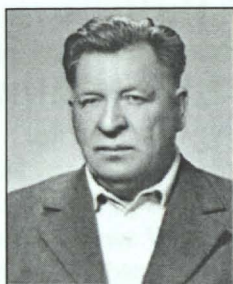
Ponadto członkami Komisji Rewizyjnej w kole byli: Marian Muniowski, Eugeniusz Szczepaniuk, Kazimierz Grabowski, Zbigniew Daniluk, Bolesław Makaruk, Ferdynand Kotula, Zygmunt Wojtaś, Stanisław Golecki.

Byli członkowie koła z lat 1948-2010

(wykaz alfabetyczny)

1. Antończuk Jan
2. Blicharz Urban
3. Bocheński Tadeusz
4. Chilimoniuk Franciszek
5. Chwalczuk Antoni
6. Ciuk Albin
7. Czubaszek Janusz
8. Czerepiński Stefan
9. Daniluk Zbigniew
10. Dołęgowski Władysław

11. Daniluk Jan s. Józefa

12. Drawert Paweł
13. Dudek Kazimierz
14. Dziduch Wiesław
15. Gadzała Józef
16. Gądek Adolf
17. Golonko Franciszek
18. Goławska Anna
19. Grabowski Kazimierz
20. Grabowski Lucjan
21. Grochowski Kazimierz
22. Gruszecki Stanisław
23. Grzegorzewski Adam
24. Grzegorzewski Janusz
25. Jaroszewicz Czesław
26. Jasiński Michał
27. Jezior Zygmunt
28. Kalicki Wacław
29. Kaliński Hipolit
30. Kamela Władysław
31. Kiołpiński Alfred
32. Kobyliński Zygmunt

33. Komoń Stanisław

34. Koncerewicz Kazimierz

35. Komeszczuk Edward

36. Kot Henryk

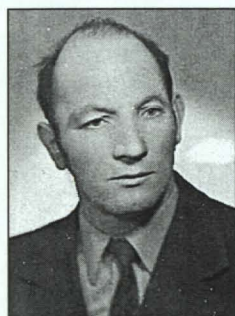
37. Kotula Ferdynand

38. Kowalik Stanisław

39. Kwaśniewski Maksymilian

40. Kwoczko Andrzej

41. Leszak Józef

42. Lewczuk Antoni

43. Lewczuk Bazyli

44. Lipniacki Walerian

45. Litwin Aleksander

46. Maciejewski Marian

47. Macieszko Antoni

48. Macieszko Bronisław

49. Maron Romuald

50. Matejuk Jan

51. Mazurek Jan

52. Miłosz Antoni

53. Mościcki Jan

54. Muniowski Marian

55. Muniowski Marek

56. Muniowski Jerzy

57. Muniowski Zbigniew

58. Musiejuk Mikołaj

59. Niszczyk Józef

60. Olczuk Stanisław

61. Ostrowski Piotr

62. Panasiak Wiesław

63. Panasiuk Stanisław

64. Paszkowski Zygmunt

65. Pingwarski Bogusław

66. Pogorzelski Mieczysław

67. Pogorzelski Włodzimierz

68. Popławski Marek

69. Praduń Franciszek

70. Pyzik Witold

71. Rawski Jerzy

72. Rawski Stanisław

73. Rembiewski Edward

74. Romanowski Antoni

75. Rygier Władysław

76. Rymuszko Wiktor

77. Sidorowicz Ryszard

78. Sikora Jan

79. Staszewski Józef

80. Stolarczyk Witold

81. Szczypka Władysław

82. Szkołut Czesław

83. Szwed Sławomir

84. Szwed Waclaw

85. Urbański Mieczysław

86. Wałęcik Jan

87. Wojtuń Dariusz

88. Wojtuń Jacek

89. Wołek Adam

90. Woźniak Marian

91. Zając Zygmunt

92. Zalewski Jan

Antoni Romanowski z upolowanym wilkiem. Kąkolewnica 6 lutego 1968 r.

Antoni Romanowski z wyżłem.
Okres międzywojenny

Antoni Romanowski przy furmance.
Lata 60-te.

Dokarmianie zwierzyny. Lata 50-te.

Marian Maciejewski i Antoni Romanowski. Lata 60-te.

Polowanie zbiorowe. Lata 60-te.

Lata 60-te. Z lewej Antoni Romanowski
z n/n myśliwym.

Polowanie zbiorowe, lata 60-te. Stoją od lewej: 1-2 myśliwy nieznany,
Antoni Romanowski, Paweł Drawert, Wacław Szwed, Marian Woźniak.

Początki działalności koła, lata 50-te.
Od lewej Stanisław Rawski
i Antoni Romanowski

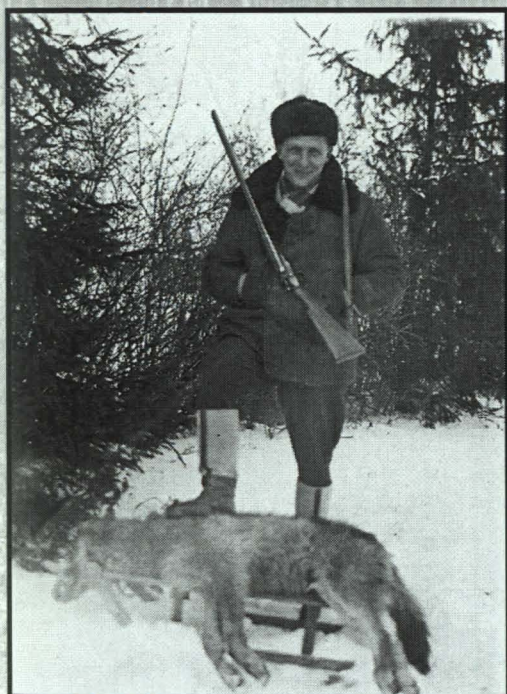
Posiłek na polowaniu. Lata 60-te.

Lata 60-te. Antoni Romanowski z zającem i Marian Muniowski

Lata 60-te. Edward Rembiewski, Antoni Romanowski i Marian Muniowski.

Paweł Drawert z upolowanym wilkiem. Lata 60-te.

Polowanie zbiorowe. Lata 60-te.

Polowanie hubertowskie. Suchowola 1955 r.

Polowanie na wilki. Od lewej: Jerzy Tętnik,
Jan Zalewski, Ferdynand Kotula.

Kazimierz Grabowski i Antoni Romanowski
(trzeci od lewej)

Na polowaniu zbiorowym. Od lewej: Marian Woźniak i Andrzej Romanowski.
Uroczysko Lis -1977 r.

Sadzenie lasu „Dąbrowa”. Lata 80-te

Sadzenie lasu „Dąbrowa”. Lata 80-te

Polowanie zbiorowe. Lata 70-te.

Zapowiednik, lata 80-te.
Biesiada hubertowska.

Pierwszy łowczy Waław Kalicki
- zdjęcie z 1957 r.

Spotkanie po zebraniu, lata 80-te. Od lewej siedzą: Hieronim Kowali, Adam Grzegorzewski, Krzysztof Ciuk, Andrzej Kwoczko, Marian Woźniak, Wiktor Rymuszko.

Wyprawa na drapieźniki . Kąkolewnica 1956 r.

Zbiórka na „Kryńszczaku” Styczeń 1957 r.

Od lewej Władysław Rygier i Edward Rembiewski przy dzikach. Lata 50-te.

Jerzy Tętnik z wilkiem. Lata 60-te

Marian Woźniak. Sekretarz koła.

„Klub Sportowy”, myśliwi – piłkarze. Lata 70-te.

Odznaczeni medalem zasługi łowieckiej w ZO w Białej Podlaskiej.
Od lewej: Karol Cichowski, n/n, Jan Daniluk, Józef Ponimasz, n/n.

Lata 70-te. Od lewej: Stanisław Kowalik i Bolesław Makaruk

Polowanie na zające. Lata 80-te.

Na kaczkach, lata 80-te. Od lewej:
Jacek Kryński, Bolesław Makaruk.

Zbigniew Daniluk z lisem

Bolesław Makaruk i kandydatki na „Diany”

PRZYNALEŻNOŚĆ DO KOLA

Kóło Łowickie Kol 26
the besties Międzyrzec Podl.

(własnoręczny podpis)

Prochowski

(Nazwisko)
Korzmier

(Imiona)
15. II. 1929

(data urodzenia)
21-350 Międzyrzec Podl.

(adres)
ul. Hopernika 9

1953

(data wstąpienia do PZŁ)

ADNOTACJE

Okaziciel legitymacji posiada uprawnie-
nie zastępczo wykonać postępowanie
dot. zw. PZŁ w Biulet Podlaskim
pod nr *678* podpis *[Signature]*

Janusz Wardak i Andrzej Romanowski Na obchodach 80-lecia PZŁ w Lublinie.

Jacek Kryński na polowaniu, 1996 r.

Przed kwaterą w Łózkach. Uroczysty pokot, 1996 r.

Łózki 1996 r. Dekoracja króla polowania. Od lewej: Zbigniew Daniluk (prowadzący polowanie), Jacek Kryński, Bolesław Makaruk, Jan Antończuk, Henryk Kot. Na drugim planie: Janusz Czubaszek, Ryszard Lenarczyk (za Danilukiem), Jan Nazaruk, Marek Daniluk i Grzegorz Pawełczak.

Na polowaniu. Od lewej Jacek Borkowski, Jan Antończuk i Andrzej Romanowski.

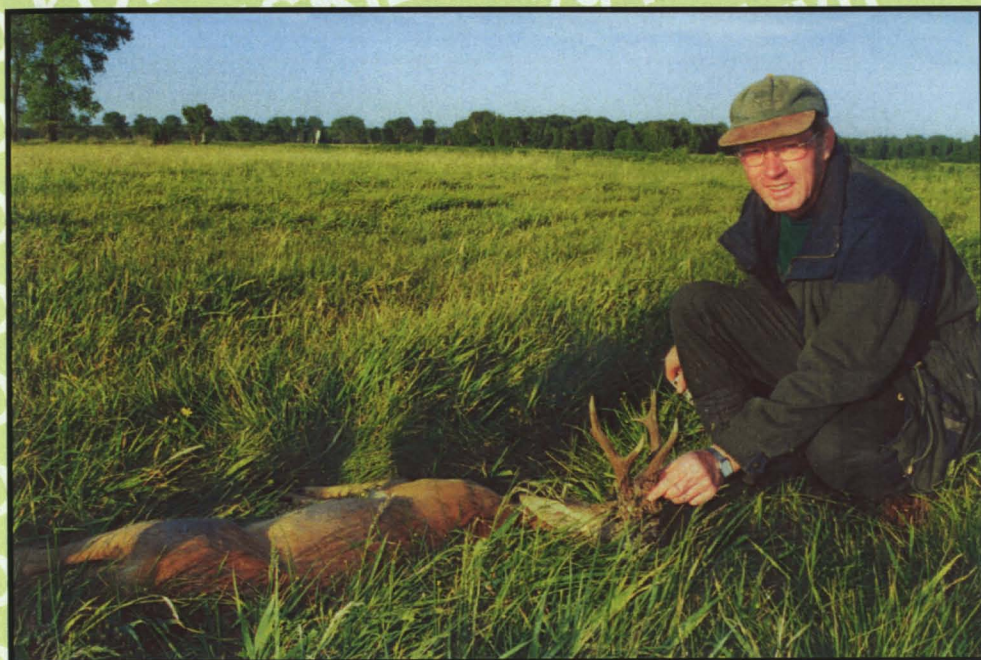
Po trudach polowania na kwaterze. Od lewej Andrzej Romanowski, Jan Daniluk, Jan Antończuk, gość zaproszony, Jacek Kryński, Jan Nazaruk.

Polowanie zbiorowe na zające. Obwód nr 54.

Polowania dewizowe. Lata 90-te.

Polowania dewizowe. Lata 90-te.

Polowanie zbiorowe, Przegaliny Duże, lata 90-te. Siedzi Stanisław Goławski.
Stoją od lewej: Antoni Romanowski, Jacek Borkowski.

Barbara Sak-Kaniewska z pierwszym lisem. Obok Andrzej Romanowski i Dariusz Daniluk.

Wigilia. Aleksandrówka 2000 r.

Przed polowaniem na kaczki - lata 90-te

Walne Zebranie. Radzyń Podlaski 2006 r.

Walne Zebranie w Radzynie Podlaskim w 2006r. Odznaczenia dla członków koła.
Od lewej: Ryszard Lenarczyk, Jacek Wojtaś, Krzysztof Ciuk, Stanisław Kubaczyński.

Na budowie stacji myśliwskiej w Łózkach (2007 r.).

Na budowie stacji myśliwskiej w Łózkach (2007 r.).

Na kaczkach w 2007 r. Od lewej: Andrzej Romanowski, Dariusz Daniluk.

Jan Daniluk odznaczony w 2007r. Srebrnym Medalem Zasługi Łowieckiej.

Rozpoczęcie sezonu na kaczki w 2008 r. Przy stacji w Łózkach.

Akacja „Biała Niedziela”. Od lewej Stanisław Kubaczyński, Janusz Wardak, Jan Daniluk, Roman Laszuk (2008 r.).

Akacja „Biała Niedziela”. Marek Daniluk z pacjentką (2008 r.).

Zarząd koła i przedstawiciele Zarządu Okręgowego podczas „Białej Niedzieli” w Łózkach.

Bolesław Makaruk i kandydatki na „Diany”

Piknik rodzinny po „Białej Niedzieli” (2008 r.).

Podczas „Białej Niedzieli”: Bolesław Makaruk z dr Teresą Żukowską (2008 r.).

Ojciec z synem – Zbigniew Daniluk z Dariuszem (2008 r.).

Polowanie hubertowskie w Łózkach w 2008 r.

Hubertus - 2008 r.

Pierwszy medalowy Jana Danieluka

Polowanie na kuropatwy: Andrzej Kwasniewski, Jacek Wojtaś z psem Sarą,
Piotr Muniowski i Stanisław Kubaczyński

Polowanie Wigilijne: Leśniczówka Turów

Zygmunt Wojtaś ze swoim bykiem

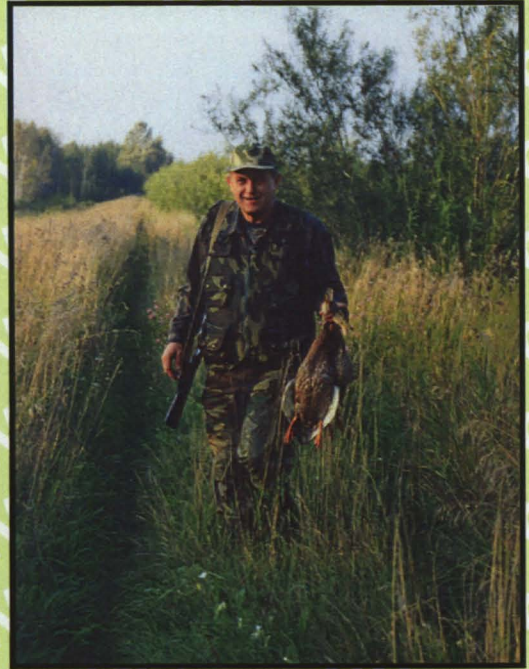
Na kaczkach: Andrzej Romanowski i Wiesław Gawlikowski.

Na kaczkach: Zygmunt i Jacek Wojtaś

Pierwsze kaczki
Jacka Wojtasia (1988 r.)

Jacek Wojtaś

Witold Stolarczyk- Łowczy w latach 1955-1958

Polowanie dewizowe

Msza hubertowska w kaplicy w Horodku

Odprawa przed polowaniem hubertowskim

Prezes przed polowaniem - odprawa

Zbiórka przed polowaniem

"Hubertus" 2009-Obwód 40-Dobrawa Las
Stoją od lewej: A. Romanowski, B. Makaruk,
J. Kryński i H. Kowalik

Dojazd w łowisko

W drodze na stanowiska: od lewej St.Kubaczyński i T.Jandula

Po trudach polowania na kwaterze

Spis treści:

1.	Słowo wstępne	str. 5
2.	Od autora	str. 7
3.	Wprowadzenie	str. 9
4.	Z kart historii Koła	str. 15
5.	Radzyńskie łowiska	str. 37
6.	Członkowie Koła - macierzyści	str. 51
7.	Członkowie Koła - niemacierzyści	str. 60
8.	Stażyści	str. 62
9.	Składy zarządów w poszczególnych latach 1948-2010	str. 65
10.	Przewodniczący komisji rewizyjnych Koła w latach 1948-2010	str. 69
11.	Byli członkowie Koła z lat 1948 - 2010	str. 70
12.	Galeria zdjęć – z życia Koła	

